

PATYS NAZIAI PRISIPAZISTA, KAD JŲ BLITZKRIEGAS UŽSIKIRTO ANT VIETOS

Rusai Esą Puikiai Išlavinti ir Gerai Apginkluoti, Taipgi Daug Geresni Kovotojai už Francūzus

Rytinis Karas Perėjęs į Naują Formą

Kad Hitlerio blitzkriegas prieš Sovietų Sąjungą neišdegė, pripažįsta ir patys naziai. Militarinis ekspertas Frankfurter Zeitung pripažįsta, jog raudonarmiečiai nužnyba jų kylančius ir net įsiveržia į vokiečių linijas.

Jis atvirai pareiškė, kad negalima naudoti blitzkriego prieš Sovietų Sąjungą su tokiu pasisekimu, kokį vokiečiai aplaikė Francijoje ir kitur. Rusai esą puikiai išlavinti, gerai apginkluoti ir daug geresni kovotojai už francūzus ir kitus.

Kad surašyti vokiečių, tas militarinis nazis ekspertas pareiškė, kad rytinis karas perėjo į naują formą, bet situacija esanti pilnoj vokiečių kontrolė.

Britanijos radio pranešė, kad aukštosios vokiečių komandos autoritetas, matomai generolas Leidman, pareiškė, kad rusų pasipriešinimas privertė vokiečius patatyti prieš Sovietų Sąjungą visą armiją.

Vokietijos radio įspėja gyventojus, kad nesikreiptų pas gydytojus su mažais reikalais, kadangi labai daug gydytojų esą reikalinga kariuomenei. Matomai vokiečiai turi labai daug sužeistų. Sovietų atstovas pareiškė, kad abi pusės neteko trijų milijonų. Tai būna lygionis, tai ir tokiame atsikime vokiečiai bus netekę jau pusantro milijono tik užmuštais.

Sovietų Sąjungos užsienio reikalų vicekomisaras Lazovskis pareiškė, kad vokiečių blitzkriegas visai susmuko. Sovietų jėgos pereina į lokales kontraatakas ir numatoma, kad neužilgo bus einama prie ofenzyvos.

Kuba Pasiųs Sovietams 50,000 Maišų Cukraus

NEW YORK. — Columbia Broadcasting System nugaro Maskvos radio pranešant, kad įvairios Kubos visuomenės organizacijos savo susirinkime Havana nutarė pasiųsti Sovietų Sąjungai 50,000 maišų cukraus ir 1,000,000 cigaru.

Kubos žmonės supranta, kad dabar Sovietų žmonės turi dėti visas pastangas, kad sumušti nazius ir nėra laiko ir jėgų rūpintis visais reikalais.

Už vienokią ar kitokią paramą Sovietų Sąjungai kaip solidarumo ženklą pasisako ir daugelio kitų kraštų darbo žmonių organizacijos.

Biznio aikštė Maskvoj. Naziai kas naktį bando bombarduoti Maskvą, bet Maskvos gynėjai nuveja puolikus. Tik vienas kitas bombonis praspunka pro apsigynimo linijas ir apmėto miestą bombomis. Didelių nuostolių nepadaro.

Peten Užleido Japonams Karo Bazes Indo-Kinijoje

Jungtinės Valstijos ir Britanija Del To Susirūpino

Peten vyriausybė užleido japonams karo bazes Francijos Indo-Kinijoje, kurias jau kraustosi 24,000 japonų. Peten aiškina, kad Britanija turėjusi planus užimti Francijos Indo-Kiniją.

Sarišy su tuo japonai varo propagandą už tai, kad Siamas (Tailandas) prisidėtų prie "naujos tvarkos" Rytų Azijoje.

Jungtinės Valstijos ir Britanija japonų žygiais labai susirūpino. Kaip Jungtinės Valstijos, taip ir Britanija su savo dominijomis užsaldė visus Japonijos fondus ir veritybes. Numatoma, kad jos imsis dar griežtesnių žygių prieš Japoniją.

Francijų Indo-Kinija randa tarp Kinijos ir Olandų Rytų Indij. Siamas (Tailandas) randa tarp Francijų Indo-Kinijos ir Indijos. Pietus nuo Siamo randa Malajų pustausalį, kurio pietiniame gale yra Singapūras, kitas britų Gibraltaras.

Iš Francijų Indo-Kinijos ir Siamo lengva japonams atakuoti Burmos kelią, Singapūrą ir net Olandų Rytų Indijas.

FILIPINAI SAUKIAM I KARIUOMENĘ

WASHINGTON. — Prez-

dentas Rooseveltas pašaukė visas organizuotas Filipinų vyriausybės jėgas į Jungtinių Valstijų tarnybą. Filipinų vadu paskirtas Jungtinių Valstijų generolas Douglas MacArthur.

Filipinų salos randa si rytus nuo Francijų Indo-Kinijos, kur pastaruoju metu japonai gavo iš Vichy vyriausybės karo bazes.

Suomija Nutraukė Ryšius su Britanija

LONDONAS. — Suomijos užsienio reikalų ministeris įteikė memorandumą Britanijos ambasadoriui Helsinkyje, kad Suomija, kaip Vokietijos talkininkė, negali palaikyti normalių diplomatinių ryšių su Britanija.

Nors Suomija iš pat pradžių stoji į karą prieš Sovietų Sąjungą, tačiau Britanija nenutraukė ryšių su Suomija. Nenutraukė ir tuomet, kada pasirašė savitarpinės pagalbos sutartį su Sovietais.

Čia yra aiškinama, kad nutraukimas diplomatinių santykių dar nereikia, jog Britanija ir Suomija bus karu viena prieš kitą. Britanija neskelbust karu nei Rumunijai, nei Hungarijai, kurios kariuoniai prieš Britanijos sąjungininkę iš vieno su Vokietija.

JUNGTINĖS VALSTIJOS LEIS JAPONŲ LAIVAMS IŠKRAUTI KROVINIUS

WASHINGTON. — Jungtinės Valstijos informavo Japoniją, kad jos laivams, laukiantiems prie Jungtinių Valstijų vandenų, Pacifike, bus leista iškrauti krovinį ir išplaukti atgal į Japoniją.

Viename iš tų Japonijos laivų, Tatuta Maru, yra nemažas skaičius amerikiečių. Taipgi jame yra \$2,500,000 vertės šilko.

Hopkins Užtikrino Amerikos Paramą Ir Sovietų Sąjungai

LONDONAS, Anglija. — Pereitą sekmadienį H. L. Hopkins, Roosevelto leasend būiaus koordinatorių, pareiškė, kad Jungtinės Valstijos duos paramą — ir greitą paramą — ne tik Britanijai, o ir Kinijai ir Sovietų Sąjungai.

"Mes Amerikoje esame nusistatę duoti visą galimą pagalbą Kinijai ir Rusijai — ir tuojau," pareiškė jis.

Jungtinių Valstijų ir Britanijos laivai paraleliai patuliuoja jūrų linijas. Jungtinių Valstijų karo laivai užtikrins pristatymą paramos kaip Britanijai, taip ir kitoms šalims.

(Jungtinės Valstijos prabuvo Sovietų Sąjungos militarini misijai pradėjo pastarimus su autoritetais).

HEPBURNAS PRIEŠ PAKELIMĄ PASALPOS

TORONTO. — Ontarijos premjeras Hepburnas perspėjo Ontarijos valdžius, kad jie nesitikėtų iš provincijos vyriausybės net cento, jeigu jie pakels pašalpos normą, kad sutikti pakilusias gyvenimo reikmenų kainas.

Čirdi, pašalpos normos užtektinai aukštos ir be pakėlimo.

GENERAL MOTOR PELNAS PAKILO TIK 15 NUOSIMČIŲ

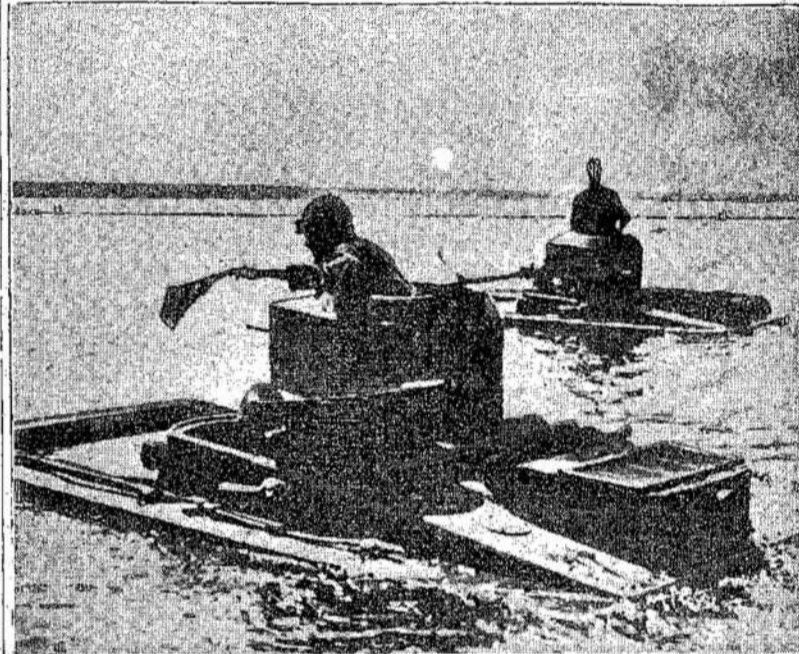
NEW YORK. — Per antą ketvirtį General Motors korporacija turėjo pelno \$53,779,568, palyginus su \$46,546,999 per tą patį laiką pareitais metais.

Per pirmą pusmetį General Motors pelnas buvo \$118,177,905, palyginus su \$113,575,460.

Taigi, nežūrint to, kad korporacijos mokesčiai sumoka daug daugiau, pelnas ne mažėja, o kyla.

CPR PELNAS PAKILO NET 57 NUOSIMČIAIS

MONTREAL. — Canadian Pacific Railway kompanija per pirmą šį metų pusmetį turėjo pelno \$19,919,694, palyginus su \$12,636,006 per tą patį laiką pareitais metais, arba 57 nuosimčiai daugiau.

Šiame atvaizde matote du Sovietų tankus plaukiant per upę. Šios rūšies tankams nereikia tilto. Jie gali važiuoti sausuma ir plaukti vandeniui, jei yra reikalingas. Suomijos fronte Raudonoji armija pasirodžius su dar keistesniais tankais. Didžiulis, storais šarvais dengtas tankas, prasiveržęs pro priešų ugnį, paleidžias tris mažesnius tankus. Šios rūšies tankus vadiną kanguriškais tankais.

Nazių Kariuomenė Vietomis Atsilikus 100 Mylių Nuo Priešakinių Vienučių

SABOTAZNINKAI BUVE UZEME AMUNICIJOS FABRIKĄ ARVIDOJE

OTTAWA. — Amunicijos ministeris Howe pranešė, kad 300 darbininkų slumulinė fabrikė Arvidoje, Que., papildę sabotažą. Jie užėmė įmonę ir išlaikė ją per 3 dienas, kol užsalo visi pečiai ir viedrai.

Tenai dirbo 5,000 darbininkų. Kaip tie 300 užvaldė fabriką, kol kas nežinia. Fabriką darbininkai apledė geru ju.

Pasiųstos dvi kuopos kariuomenės apsaugai.

Kareiviai Laužo Darbininkų Streiką

HAMILTON. — Būrys kariuomenės iš Armijos Amaty Mokyklos užpuolė National Steel Car korporacijos darbininkus ant pikieto linijos ir visą eilę streikierių apmušė. Keli streikieriai sužeisti.

Šios įmonės darbininkai apie 2,700, išėjo į streiką, kuomet vyriausybės paskirtas kontrolierius ponas Gill atsisakė tartis su unijos atstovais.

Cia darbininkai streikavo tris dienas kiek laiko atgal, kadangi korporacijos viršininkai atsisakė grąžinti darbą unijos organizatorių. Kuomet vyriausybė paskyrė kontrolierių ir pridėjo tartis su unija kitais reikalais, streikieriai grįžo į darbą. Bet darbininkai negali priieiti prie jokių derybų su įmone viršininkais.

Priešo Ofenzyva Sulaukta; Daugely Vietų Jis Varomas Atgal

MASKVA. — Sovietų vyriausybė pranešė, kad nazių ofenzyva atremta ir daugelyje vietų nazių divizijos priverstos trauktis atgal. Smolensko rajone naziai išvyti iš apkasų, kuriuos buvo išsikasa.

S. A. Lazovskis, užsienio reikalų vicekomisaras, pareiškė, kad stiprios Sovietų tankų kontraatakos privertė geriausius Vokietijos vienuotes trauktis atgal.

Vietomis nazių kariuomenė esanti atsilikus nuo priešakinių šarvuotų vienučių už 100 mylių. Tos priešakinės vienuotės naikinamos. Bet naziai skaito užimtomis vietomis ir tas vietas, kur vienas kitas tankas pasiekė.

Lazovskis pažymėjo, kad visam fronte mušasi 9,000,000. Jis nenurodė, kiek Sovietų ir kiek vokiečių kariuomenės.

Sovietų kontraatakos, Lazovskis pabrėžė, atmetė priešą atgal visuose svarbiuose punktuose ir kovą tęsia toliau. Visa eilė vokiečių dalių apsuptos ir joms grūdoja sunaikinimas. Vietomis Sovietų jėgos puola iš užpakalo.

Ypatingai aktyviai veikia Raudonasis Oriavynas. Pereitą šeštadienį numušė 109 nazių orlaivius. Sekmadienį ir pirmadienį 74.

OTTAWA. — Kanadon atvyko Kento kunigaikštis, Anglijos karaliaus brolis. Jis Kanadoj išbus 6 savaites ir apžiūrės militarines kempes, ypatingai lakūnų laivavimo mokyklas.

ZUVO TANKŲ DIVIZIJOS GENEROLAS

BERLYNAS. — Vokiečių komanda pranešė, kad rytiniame fronte žuvo majoras generolas Karl Ritter Von Weber, tankų divizijos komandierius.

APKALTINO 33 TABAKO KOMPANIJAS

EDMONTON. — Aukščiausias Albertos provincijos teismas teisė 36 tabako kompanijas ir surado, kad jos prieš įstatymus turėjo suorganizuosios kombainą.

Sulyg įstatymų, šios kompanijos gali būti nubaustos iki \$4,000,000, bet teismas nubaudė 33 iš jų \$110,000.

Maltono Darbininkai Grumoja Streiku

MALTON, Ont. — National Steel Car korporacijos įmonės darbininkai, 1,700 skaičiuje, priklausančios prie 717-to International Association of Machinists skyriaus, priėmė rezoliuciją, užgriandį streiką, jeigu Darbo departamentas Ottawoj atsisakys tartis su jų atstovais.

Konkiliacijų tarybos daugumos raportą, reikalaujantį pakelti darbininkams po 2 1/2 cento į valandą atlyginimą, darbininkai atmetė. Jie mano, kad labai mažai.

Šioj įmonėj yra gaminami orlaiviai del Kanados apsigynimo jėgų. Darbininkai nenorėtų šita darbą sulaukyti. Bet jie taipgi nenori dirbti už labai mažą atlyginimą.

Liaudies Balsas

VIENTELIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS.
LEIDIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS.
IŠEINA SYKĖ J SAVAITĖ

Prenumeratos kainos:
Kanedoj ir Didžiojoje Britanijoje metams \$3.00; pusė metų \$1.50.
Visur kitur metams \$3.50; pusė metų \$1.75.
Atskira kopija 5 centai.

LIAUDIES BALSAS
P. O. Station C, Box 1013, Toronto 3, Ontario, Canada.
ASMENISKAI KREIPKITES: 100 CLAREMONT ST., TORONTO.

LAIKAS SUBRUSTI

Kuomet Lietuvą smaugė lietuviški fašistai, demokratinės minties lietuviai Kanadoje dirbom, kad pagelbėt. Lietuvos liaudžiai nusikratyti fašistinio jungo ir įsteigti savo vyriausybę. Nors Kanadoj Lietuvį ne taip didelis skaičius, tačiau Lietuvos liaudis gavo iš mūsų nemažą moralę ir materiale paramą. Pasiuntėm nemažai protestų prieš liaudies persekiojimą, nemažą sumą pinigų vedimui Kovos. Buvo surinkta nemažai parašų už paliuosavimą antifašistinių politinių kalinių. Liaudies Balsas mano, kad visiems Kanados lietuviams yra gerai žinoma, kas buvo nuveikta. Kada Lietuvos liaudis išsiluosiavo, ji prisiminė ir kanadiečių paramą. Ji buvo labai dėkinga visiems, kurie tik padėjo kovoti prieš fašizmą, varginusį Lietuvos žmones ir planavusį užtraukti ant Lietuvos nazių ryškė.

Lietuvos liaudžiai, tačiau, neteko labai ilgai džiaugtis savo laimėjimais. Vokietijos naziai su Hitleriu priešakyje užpuolė socialistinių respublikų šeimyną ir pirmomis dienomis užgrobė ne tik Lietuvą, o ir kitas naujas tos šeimynos nares, Latviją ir Estiją. Dabar naziai, kartu su atgijusiais Lietuvos fašistais, smaugia Lietuvą ir jos liaudį. Jeigu būtų galima gauti iš Lietuvos žinių apie tai, kas tenai dabar dedasi, jos visiems Lietuvos liaudies mylėtojama plaukus sukeltų. Lietuvos žmonių padėtis nepaprastai sunki. Daugybė jų jau nužudė, daugybė jų suvarė į kalėjimus ir koncentracijos stovyklas, o dar daugiau turi nešti baisų vargą.

Tas faktas, kad mažai mes žinome apie padėtį, tačiau, dar nesako, kad nereikia nieko veikti. Mums užtenka žinoti paviršutiniškai. Mums užtenka žinoti, kas yra žinoma apie nazių elgesius hitose užimtose šalyse. Nuo to laiko, kada naziai užėmė Lenkiją, o paskui kitas šalis, yra surinkta daug bausių dalykų apie nazių siautimą okupuotose kraštuose. Dabar mes turime veikti dar smarkiau už Lietuvos išlaisvinimą, negu kad veikėm pirmiau. Negali būti jokios abejonės, kad Lietuvos padėtis dabar daug blogesnė. Kita, dabar eina sprendžiamos kovos. Dabar galima daug dalykų atlikti.

Liaudies Balsas manymu, Kanados lietuviai galėtų daug dalykų nuveikti. Pirmoj vietoj būtų galima susaukti masinius mitingus ir apdiskusuoti Lietuvos gėlbėjimo reikalą. Kur negalima laikyti masinius mitingus, tenai organizacijų atstovų pasitarimai turėtų būti susaukti. Susaukimas Kanados lietuvių organizacijų atstovų konferencijos ar net kongreso, kaip kad buvo daroma pirmiau, būtų labai pagėdautinas dalykas. Dabar reikalas daug didesnis, negu kad buvo kada nors anksčiau. Taipgi reikia atminti, kad anksčiau ar vėliau, vokiečiai bus išvaryti ir Lietuva turės pradėti atstatymo darbą. Tuomet užsienio lietuvių parama bus nepaprastai reikalinga. O kas tuo rūpintis, jeigu nebus išbudavoto atatinamo judėjimo?

Dabartinių metų irgi galima atlikti visą eilę labai svarbių dalykų. Teko girdėti, kad kitų tautų organizacijos vysto kampaniją del Raudonojo Kryžiaus. Visi tautiečiai kviediami paremti arba Kanados Raudonąjį Kryžių, arba Sovietų Sąjungos panašią organizaciją. Tiesa, kad Sovietų Sąjunga turi daug turto. Tiesa, kad Sovietų Sąjunga dar neprašė jokios kitų šalių žmonių pagalbos. Bet jeigu mes esame susipratę, mes turime žinoti, jog ir mūsų pareiga kūromi nors prisidėti prie tos didžiulės kovos prieš hitlerizmą. Sovietų Sąjungos žmonės guldo galvas dešimtims tūkstančių. Kovos sunaikina daug turto, sulaiko darbą. Sovietų Sąjungos žmonėms reikalinga žiūrėti šimtų tūkstančių sužleistų. Tuo tarpų mes esame toli nuo fronto. Būtų labai negražu palikti visą našą tiems, kurie turi atremti visą Hitlerio karo mašiną sunkumą. Reikia atminti, kad Sovietų Sąjunga turės veik viena sutriuškinti Hitlerio karo mašiną. Jai šiandien padeda tik Britanijos bombieriai, kurie bombarduoja Vokietijos centrus. Galimas dalykas, kad Sovietų Sąjunga užpuls ir Japoniją. Tokio baisaus puolimo, koks dabar daromas ant Sovietų Sąjungos, istorijoj nebuvo.

Liaudies Balsas ragina visus Kanados lietuvius mesti į darbą, kad padėti sutriuškinti hitlerizmą ir tokiu būdu apginti Kanados nepriklausomybę ir išlaisvinti Lietuvą.

SŪRENKIT PO PIKNIKĄ

Kiekvieną vasarą visos didesnės lietuvių kolonijos surengdavot po pikniką Liaudies Balsui. Siemet, kol kas, nieko apie tai nematyti. Dar nei viena kolonija nėra surengusi pikniko del Liaudies Balsu.

Kadangi metiniai piknikai visuomet būdavo reguliarūs, tai Liaudies Balsas, darydamas biudžetą, visuomet įtraukdavo ir piknikų įėjimą. Jeigu siemet piknikų nesurengetumėt, tai mūsų biudžete pasidarytų skylė. O ši skylė šiais laikais, kuomet viskas nepaprastai brangsta, būtų labai sunki.

Liaudies Balsas dabartiniais laikais labai reikalingas. Iš praktikos jūs gerai žinote, kad bent koks organizacinis veikimas be laikraščio neįmanomas. O dabar Kanados lietuviai turės vydyti dar didesnį judėjimą už hitlerizmo sunaikinimą ir Lietuvos išlaisvinimą.

Liaudies Balsu redaktorė ir administracija prašo visų didesnių kolonių surengti po pikniką Liaudies Balsui už šiais metais.

"IKI GALO"

Ivairiais Klausimais

Canadian Tribune Kritikuoja Vyriausybės ir Spaudos Apsinešimą

Canadian Tribune, demokrininės minties savaitraštis anglų kalba, suminėjęs Britanijos ministrų pirmininko Vinstono Čiorčilo pareiškimą parlamente, jog Sovietų Sąjunga yra „Britanijos sąjungininkė, partnerė, jog Kanados vyriausybė iki šiol dar neuzgrybė Čiorčilo liaties, išskyrus ministrų pirmininko Mackenzie King pareiškimą, kad kas kovoja prieš priešą, tas padeda mūsų siėkiam, kurį vėliau paneigė išreikšdamas pasitenkinimą, kad Sovietų Sąjunga ir Vokietija: „naktina viena lita, vietoj jungtis prieš demokratijas.“

Tribune manymu, Britanijai ir Sovietų Sąjungai pasirašius savitarpinės pagalbos sutartį, Kanada turėtų visai kitaip atsinešti linkiai Sovietų Sąjungos. Pirmoj vietoj, sako Tribune, turėtų užmegsti diplomatinis ryšius, pradėti prekybą su Sovietų Sąjunga, pasiūsty komercinę misiją į Maskvą.

Tam pačiam editoriale Tribune smarkiai kritikuoja didelių atsinešimą į naują Kanados sąjungininkę, Sovietų Sąjungą. Pavyzdžiui, Winnipeg Free Press, karštas ministerio pirmininko King rėmėjas, editoriale pareiškė: „Mes siūnėmės savo karštas viltis, kad jos (Sovietų Sąjungos) pasipriešinimas bus stropus, gabus, kruvinas ir ilgas.“ Toronto Evening Telegram naują sąjungininkę pasveikinęs sekancija: „Nazių armijoms užėmė 11 dienų sudaugyti Raudonąją Armiją taip, kad diktatorius dabar kalba apie visuotinę pasitraukimą, apie partizanų kovą ir apie vyriausybės pasitraukimą už Maskvos.“

Reikia pripažinti, kad Tribune kritika pamatuota. Kanada į naują sąjungininkę atsinešė labai šaltai. Vyriausybė ir kiti iki šiai dienai neišleido jokio pareiškimo. Spauda visuomet rašė pažeminančiai. Tik kelios dienos atgal Globe and Mail pastebėjo, kad jis nustos vadinti rusus raudonaisiais. Iki to laiko visuomet buvo rašoma „reds.“

Plewnman savo apžvalgoj linijas ir po šiai dienai braižo remdamasis Vokietijos propagandos biuro pranešimais. Net neutralis korespondentai per kelis aktrus patvirtino, kad Smolenskas nepaimitas, tačiau Plewnmanas braižė linijas toli už Smolensko. Apie kontrataakas rašydama, Plewnmanas nurodė, kad kontrataakas reiskia ar-

mijos stipnumą. Majoras Paul Robert tam pačiam laikraštyje išbarė Plewnmaną už neteisingą kontratakų įvertinimą.

Kitos dominijos, kaip Naujoji Zelandija, Pietų Afrika ir Australija viečiai užgrybė Čiorčilo liniją ir pasiūlė Sovietų Sąjungai paramą. Sovietų Sąjunga yra mūsų svarbiausių sąjungininkų. Tai 200,000,000 gyventojų valstybė. Ji turi galingą armiją. Tik jos vienos armija laikosi prieš vokiečių karo mašiną. Bet mūsų ponai nenori skraityti sąjungininkę, nors tuo tarpu įvairių šalių komitetų apžiūro sąjungininkais. Nekuriam valdžios, esančios Londone, ir po šiai dienai neturi sutarties su Britanija, bet jos skaitomos sąjungininkėmis.

Teismas Isteisno, Bet...

Teisėjas Cory Winnepege išteisino gelžkelečių veikėją John McNeil, kadangi buvo stoka prirodymų ir kadangi negalima su viena ranka sveiktintis, o su kita įmesti į kalėjimą. Teisėjas Cory pareiškė: „Rusija ir Didžioji Britanija yra sąjungininkės prieš Hitlerį, todėl jeigu aš ir nuteisėčiau, aš nesuščiau McNeillio į kalėjimą. Jūs negalite su viena ranka sveikinti, o kita stumti į kalėjimą.“ (McNeil buvo žemesnio teismo nuteistas 20 mėnesių kalėjimo už prigulėjimą prie Komunistų Partijos).

Nežiūrint to, kad teismas, neturėdamas užtektinai prirodymų, išteisino McNeil, RCMP suėmė jį išeinant jam iš teismo ir pasiuntė į internacijos kempę.

Vadinasi, teismo sprendimas šiame atsitikime neturėjo jokios reikšmės. McNeil motamai internuotas todėl, kad jis yra gelžkelečių vadas. Neseniai Toronto elektros darbininkų unijos viceprezidentų policija suėmė ir pasiuntė į internacijos kempę už tai, kad jis vadovavo Canadian General Electric darbininkų streikui.

Naziai ir Krikščionybė

Kada naziai pradėjo karą prieš Sovietų Sąjungą, Hitlerio propagandistai tuojau pradėjo šaukti per radio, kad Vokietija gina vakarinę krikščionišką civilizaciją nuo Sovietų Sąjungos biederystės. Kai naziai armijos užėmė Kauną, Berlyno radio paskelbė, kad Kauną rasta nužudytas 1,100 kunigų. (Kaunė iš viso buvo tik 100 kunigų). Vienu žodžiu sakant, momen-

taliai naziai tapo didžiausiais krikščionybės ir civilizacijos gynėjais. Už tai nebus pro šalį paduoti keletą faktų apie nazių pažūras į krikščionybę, kad parodyti, kokie biau-rūs apgavikai tie naziai.

1935 metais Vokietijoj buvo plačiai paskleisti posterai, ant kurių buvo užrašyta: „Pažinkite juos, tuos Romos katalikų vampirus! Vokietijos jaunime, šalininkis auo tokių; vienikis prieš tarptautinius banditus.“

Ernst Bergman, teologijos profesorius Lepego universitete, apie krikščionybę savo knygoj Tautinė Vokiečių Bažnyčia rašo sekancija: „Krikščionybės istorija, tai melų, suktybių, žmogžudysčių ir nusizengimų, priešpauodos, prievartos... miestų deginimo ir jų gyventojų kankinimo, netikinčiųjų persekiojimo, inkvizicijų, ragų deginimo, beturčių ir silpnų plėšimo, kalinimo, proto pavergimo, nekaltų žudymo istorija — ir vis vardan Kristaus.“

Wihelemas Hauer, teologijos profesorius Tubingene universitete, sako: „Mes privalome protestuoti prieš tai, kad krikščionių religija yra vokiečių religija. Nes jos esmė yra mums svetima ir nepriimtina. Mes siekiame teutoniskos, vokieškos moralės, kuri bus aukštesnė už krikščionybės.“

Vokiečių Darbo Fronto vadas Willi Becker sako: „Kuomet ateityje žmonija dabartinius įvykius pamatys tikrojo šviesoj, aji sakys: 'Kristus buvo didis, bet Adolfas Hitleris dar didesnis.'“

„Mūsų vadas tarp tarpininku tarp savo žmonių ir Dievo sosto... Viskas, ką sakė mūsų vadas, yra religija aukštesnio prasmė.“, pareiškė Goebbelis 1936 metais, kovo 29 dieną, kalbėdamas Berlyne. Hitlerio jaunimo dainoj yra sakoma: „Mes esame linksmas Hitlerio jaunimas. Mums nereikia krikščioniškos dros. Nes mūsų vadas, Adolfas Hitleris, yra mūsų atpirkęjas, užtarytojais. Neįkies kunigas negali sukalyti mūsų jaunų, jog mes esame Hitlerio vaikai. Mes sekame ne paskui Kristų, o paskui Wessela.“

„Naziai pradėjo naikinimo karą prieš religiją.“ sako kunigškas vokiečių vyskupų laiškas. Galima būtų patiekti tūkstančius kitų pavyzdžių, kurie parodo, kaip naziai žiūri į krikščionybę.

Bet dabar, kada jie nori gauti katalikų ir protestonų pagalbą prieš Sovietų Sąjungą, naziai skelbia, kad jie gina krikščionybę nuo biederystės.

"Sovietai Neturi Gerų Generalų"

Pareiškima, kad „Sovietai neturi gerų generolų.“ mes esame girėję ir skate tūkstančius kartų. Visi didiapiai visi getonlapiai šita pareiškimą kartoją labai dažnai nuo to laiko, kai Sovietų Sąjunga išvalė laukan iš Raudonosios Armijos Hitlerio agentus, jų tarpo ir keletą aukštų karininkų. Šita pareiškimą daugelis redaktorių pakartojo pradžioj Vokiečių ir Sovietų karo, kuris baigia jau šesėtą savaitę. Tad pažūrėkime, ar ištikrųjų Sovietų Sąjunga neturi gerų generolų.

Pirmos penktos Sovietų Vokiečių karo savaitės parodė, kad yra priešingai, tai yra, kad Sovietai turi gerų generolų. Tai patvirtina jau daugelis apžvalgininkų, nusimanėdų apie karo eigą. Ypattingai įdomūs pareiškimai, kurie pilnai supranta, kaip reiskia vokiečių blitzkriegas. Globe and Mail yra konservatyviškiausias Toronto

PASTABOS

Lietuviški socialfašistai labai mėgsta kitiems prikalšioti „kailio mainymą.“ bet kas liečia to kailio mainymą, tai niekas jo taip nemaino, kaip tie patys socialfašistai. Pavyzdžiui galime paimti, kad ir Naujienas su Keleiviu.

Kiek čia senai Keleivis, o taip pat ir Naujienos stovėjo prieš Smetonos režimą, bet kaip tik Smetona savo kudasų išnešė iš Lietuvos, taip tuojau tie du „socialistai“ laikraščiai persivertė kiliomis ir pradėjo verkti po paties Smetonos, o jo agentams rinkti aukas.

Nepernesiausiai jie yra kalbėję prieš kapitalizmą, ir labai garstai apie tai kalbėję, tik, žinoma, tuščiomis frazėmis. Bet dabar jau jiems nėra geresnės tvarkos, kaip „šio krašto.“ reiškia, kapitalizmą.

Niekas negalės pasakyti, jog aš meluoju, kad Keleivis ir Naujienos dar visai neseniai rodėsi esą griežti antinaziai ir Hitlerio priešai. Bet dabar jau Naujienoms, o ypatingai Keleiviui, Hitleris pasidarė „ne toks baisus.“ po to, kai jis „išvadavo“ Lie-

laikraštis ir vienas iš dažniausia kartojustų viršuj minėta pareiškimą, kad Sovietai neturi gerų generolų. Vienas laikraštis tiek neatkavo Sovietų Sąjungos ir jos vadų praelytyje, kiek šis laikraštis. Tačiau dabar ir šio laikraščio komentatoriai reiskia nuomonę, kad Sovietų Sąjungos jėgų komanda labai sugabi. Pirmadienio laidoj, karo apžvalgoj, wašingtoniškas W. Kirke Simpson apie Raudonosios Armijos vadovybę štai kaip atsiliepia: „Raudonosios Armijos štabas atrodo atsiektė militarinį stebūklį. Koks galūtinis sprendimas nebūtu, rusų atsitrukimas iš vakarinių atspirties postų iki Stalino linijos veikiausiai bus įtrauktas į militarinę istoriją kaip pergale, o ne kaip pralaimėjimas.“ sako jis.

„Panašaus atsitikimo militarinėj istorijoj nebuvo, o toliau pažymi jis rašydama apie sugabų Raudonosios Armijos pasitraukimą 1,000 mylių ilgio frontu. „Jis sutiko ir išrišo didžiausią pasitraukimo problemą, kokią kada nors armijos štabas turėjo. Jis neiėjo niekur vokiečių penzer vienuėms prasiliauzi tokiam laipsni, kaip kad buvo francūzų katastrofa prie Meuse.“

Toliau jis nurodo, kad Sovietų vadovybę net vokiečių strategus nustebino savo sugabumu.

Plewnmanas, Toronto Daily Star apžvalgininkas, kad ir labai neprielankus Sovietų Sąjungai, šeštadienio laidoj išreiskė nuomonę, kad Sovietų komanda išdirbo tokią taktiką, koltios niekas nesitikėjo. Vokiečiai esą labai kebljio padėtyj.

Vadinasi, ir dar vienas šmeižtas subirėjo. Pareiškimink ir Apie Lokantų

Viena moteris, nesulaukdama pareinant vyro iš miesto, užrakino visas duris, kad vyras neįeityt į namus. Po kiek laiko užgirdo didelį bil-desj.

— Kas tenai yra ir ko reiskia? — paklausė žmona, iškisusi galvą pro langą.

— Aš, tavo vyras, — išstėnėjo girtas vyras, sugrįžęs iš karčiamos.

— O kur tu taip ilgai buvai?

— Susirinkime, aiškinau darbininkams apie streiką.

— Eik atgal ir paaiškink jiems apie lokantų, — atkirt-tu jam žmona.

tuva. Dabar jau Naujienos ir Keleivis kalba apie rinkimą aukų „nukentėjusiems“ Lietuvos gyventojams. Nors kiekvienas sveiko proto žmogus aiškiai supranta, kad tos aukos eityt į Hitlerio prajusį kišenį. Taigi, mūsų ponai „socialistai“ ir šiuo klausimu padarė viešą persivertimą.

Kas liečia jų pastovumą, tai, tiesa, jie ji išlaiko tik dvijeuose klausimuose: jie ant visados pastoviai lieka darbo žmonių valdžios priešai, jie visados užsimaskuodami tarnauja darbo žmonių priešams.

Pavyzdžiui paimkime, kad ir šį menką dalykėlį. Tiek Keleivis, tiek Naujienos, jadar įskanūdušiai kartoją ir kartoją be palhovs, kad esą dar tik vakar Sovietai (Stalinas) „penėje“ Hitlerio kuro mašiną ir „viską jam davė.“ o dabar esą susipyko ir susimušė.

Bet jei „Stalinas viską Hitleriui davė,“ tai kodėl tas Hitleris ji užpuolė? Koks buvo Hitleriui išrokavimas „Stalino“ užpuili, jeigu iš jo galėjo viską gauti gerioj? Sulig Keleivio ir Naujienų skelbiamos logikos išėina taip: Hitleris gavo viską, ko tik jam reikėjo nuo „Stalino,“ bet nenorėjo imti, o kadangi jam Sovietų krašto turtų reikėjo karui prieš Angliją, tai jis užpuolė „Stalino.“

Tokias nesąmones Michelsonas su Grigaičiu skelbdami aiškiai pasirodo, kad jie, trumpai sakant, — durnių iekio.

Atrodytu, kad Grigaičio ir Michelsono galvoje kas nors negerai, kad jie tokį žioplį ir kvalią dalyką skelbia, bet taip nėra. Tų laikraščių redaktorai tai kvalią logiką aiškiai supranta. Bet jie ją skelbia tam, kad suvedžiotų ir apgaudintų savo skaitytojus. Jie turi tikslą pastarnauti Hitleriui ir tų kvalybių skelbimu jie tikisi tą atsiekti, nes iš tos kvallos logikos štai kaip iškyla iš po užsimaskavimo hitlerinė propaganda: jeigu Hitleris viską galėjo gauti ko tik jam reikėjo, tai jo užpuolimas ant Sovietų Sąjungos reiskia, kad Hitleris iš tikrųjų karjauja tik prieš komunizmą.

Kaip tik ta patį skelbia Hitleris. Jis sakosi vedąs „krusadą prieš komunizmą.“ o Keleivis su Naujienomis ta patią hitlerinę propagandą skelbia toliau, tik savotiškais gudrumais užsimaskavę.

Nei vienas rimtas žmogus tai Hitlerio „krusadai“ netiki. Tik tikrieji Hitlerio agentai ją kartoją. Ją kartoją ir Naujienos su Keleiviu.

Todėl, kad ta Hitlerio „krusada“ yra veidmaininga. Britanijos vyriausybė ir padarė su Sovietų Sąjunga sutartį, sanlarę.

Kanados Apsigyrimo Reguliacijų sekcija 39 A Raudžia šmeižti santarvininkus. Bet vieno Britanijos santarvininko šmeižimas gan plačiai eina. Anglų spaudoje to šmeižimo dar yra pakankamai daug, kad jei valdžios organai įstatyma pildytų, tai turėtų pusėtinai daug darbo. Bet bendrai imant, vietinė spauda priėmė tą naują santarvininką, Sovietų Sąjungą, šmeižtus mažina.

Man atrodo, kad jei vyriausybė bus pasiryžusi tuos šmeižtus visai sustabdyti, tai be griežtesnių priemonių neapsieis.

Kodel Taip Lengvai Suklupo Demokratija

Laikė Ispanijos liaudies karo su fašistais vienu iš žymiausių Ispanijos liaudies vyrų buvo Del Vayo, užsienio reikalų ministras. Jis nepaprastai didelę kovą vedė Tautų Lygoj, kurios uždutis buvo sulaukyti agresorius. Zemiau talpiname jo straipsnį, kuriame jis diskusuoja, kodel demokratija taip lengvai susmuko, o prie to, paličia ir dabartinę situaciją. Mes tikime, kad tiek daug patyrimų turinčio žmogaus žodis yra labai reikšmingas ir verta visiems Liaudies Balso skaitytojams susipažinti. — Red.

Tikroji priežastis, kodel demokratija Europoj susmuko, yra stoka antifasistams drąsos priešintis dešinės šantažui (blackmail). Karas Ispanijoj duoda neišsėmiamą to pavyzdį.

Visur Ispanijos žmonių kova už laisvę ir prieš fašistinę agresiją buvo charakterizuojama kaip komunistinis dalykas, o tas susilpnino demokratijų veikimą ir privedė jas prie išsižadėjimo geriausias prasmes sulaukyti Hitlerį ir išvengti dabartinio karo.

Berlynas puikliausiai suprato, jog tiek pat svarbu sumaišyti demokratijas ir apgauti jas apšaukiant kiekvieną respublikonišką Ispanijos rėmėją bolševiku, kaip kad siūst Frankui tankus ir kanuoles. Tas pats manevras buvo kartojamas atsitikime Čekoslovakijos. Dar ir dabar girdis Francijos buržuazijos šaukimas: "Po veimais su Čekoslovakija; Francija į jos jaunūliai nemirs dėl Maskvos."

Dešimiesiems iki šio laiko vyko manipuluoti liberalus labai lengvai ir yra pavojus, kad jiems seksis ir ateityje. Kiekvienas dalykas turi paaiškinimą, o šiame atsitikime, mano manymu, paaiškinimas yra nemalonus, tai yra, kad visur dešinieji parodė turį daugiau drąsos ir atkaklumo, negu visos liberališkos jėgos sudėjus į daiktą.

Reakcingieji laikraščiai ir atakavo liberaliskus laikraščius už gryną "svetimos ideologijos", bet patys be jokio susivaržymo kalbėjo kaip Volkischer Beobachter.

Dešinieji politikieriai jau tarsi laisvais įžeidinėti kairiusius už jų santykius su užsieniais, bet tie patys vyrų, visai niekindami kitų nuomones, būtų su mielu noru priėmę medalius nuo Hitlerio. Galima lengvai įsivaizdinti, koks skandalas būtų atsitikęs, jeigu žymus liberališkas mokslininkas ar rašytojas būtų buvęs apdovanojamas Lenino medaliu.

Dešinieji nesitraukė dėl kaltinimų, kad jie remia totalitarines "svetimas" idėjas, neigė leido kairiesiems nutarti, kas turi būti jų sąjungininkai. Bet liberalai daugelį kartų bijojo pasirodyti atvirai esant liberalais ir lengvai pasidavė dešiniųjų šantažui (blackmail).

Kuomet Daladie, Muncheno dienomis, drebėjo nuo idėjos, kad gali ji apkaltinti už norėjimą įvelti Franciją į karą, tai Flandinas nuklyjavo visas Paryžiaus gatves nepopuliaromis savo telegramomis, sveikinančiomis Hitlerį su Pergale ant Francijos ir Anglijos.

Išskyrus keletą svarbių išimčių, dešinieji vedė tokią politiką, kuri privedė Europą prie liepto galo. Visur jie išdavė aukščiausius tautų interesus. Iš jų tarpo išaugo "biauri Kvislingų rasė," apie kurios rolę taip aiškiai

pasakė ponas Čiorčilis kelios savaitės atgal. Jų šantažas prieš baltas demokratines vyriausybes sukūrė kapituliacijos atmosferą, kurioj galėjo vykti Munchenas. Jų šantažas ir vėl pastatys demokratijas į didžiausį pavojų taip greitai, kaip tik Hitleris nutars pradėti rimtą kampaniją už derybę taiką.

Dešiniųjų šantažas iki šio laiko pasireiškė dviem būdais — apkaltinant kraujo ištroškusiais karo kurstytojais visus tuos, kurie norėjo priešintis Hitleriui, ir gaivinant mitą apie Hitlerio armijų nenugalimumą.

Reikia žinoti, kad tikėjimas į Hitlerio galingumą buvo įsigalėjęs net liberaliausiuose pasaulio opiniuose slugsniuose. Pabaigoj birželio, 1940 metais, devyni iš dešimties asmenų tikėjo, kad Anglija gali būti užpulita bile minutę, ir kad karas užsibaigs rugsėjo mėnesį.

Tik aštuonios dienos atgal vargiai kas tikėjo, kad Rusija galėtų išsilaikyti virš dviejų mėnesių prieš baisų motorizuotų Vokietijos divizijų puolimą.

Mums ispanams toks diskusavimas nesuprantamas. Pirmiausia mes norime patirti, ar yra noras priešintis. Rusijoj, kaip ir Anglijoj, tokio noro buvimas negali būti diskutuojamas. Sykį tą patvirtinus, mūsų neveikia joki mitai apie nenugalimumą, kaip ir militarinių ekspertų pranašystės.

Jeigu Britanijos ir Francijos ekspertai, įskaitanti ir militarinius atstovus Madride, būtų teisingai apskaičiavę, tai Ispanijos karas būtų vargiai užsitęsęs tris mėnesius, o ne tris metus.

Kuomet prasidėjo karas Kinijoj, Japonijos generalinis štabas viešai skelbė, kad Kinijos pasipriešinimas užsitęs apie porą mėnesių, bet aną pirmadienį karui Kinijoj buvo jau keturi metai. Be abejonės, japonai tikėjosi, kad įvyks sukilimas prieš Čiang-kaisęka, kaip kad Berlynas dabar tikisi išvysti Rusijos fronto subyrėjimą. Kinijoj, vietoj sukilimo, išaugo tautinė vienybė, ir jeigu spręsti iš Stalino kalbos atgarsių, veiki panašiai dedasi Rusijoj.

Nuo Vokiečių-Rusų karo išsiveržimo, dešinieji pradėjo naudoti trečios rūšies šantažą, su didesniu įsitimtu ir su didesne pasisekimo proga, negu kada nors anksčiau.

Nors ne tik kaip Didžiosios Britanijos ministerių pirmininkas, bet ir kaip Konservatyvų Partijos vadas tą pačią dieną, kada Hitleris pradėjo ataką ant Rusijos, iškėlė viršūnį įveltus klausimus, jo inteligentiški žodžiai ir kilnios rekomendacijos nepaveikė dešiniųjų užgerintųjų, kurie staiga griebėsi dalybos ir demoralizacijos demokratinų jėgų ir išnaudojimo iki pasakutinio lašo susipainiojusiu naujo ryty fronto implikacijų.

Su didžiausiu smarkumu tie vyrai, kurie dirba dėl Hitlerio, pastebėjo, kad nekurię liberalai, nors pinai įsitikinę, kad reikia padėti Rusijai su lyg realiu pono Čiorčilio koncepcijų, balsiai nusigandę, kad nebūtų vėl apšaukti Maskvos agentais — terminu, kuriuo 1939 metais vadino visus, kurie tik pritarė Rusijos politikai, stovindai už kolektyvų užtikrinimą ir priešinimąsi Hitleriui.

Kaip ilgai sąžiningi liberalai leis žmonėms, kurie sąmoningai ar ne trokšta Hitlerio pergales, nustatyti an-

Viena iš puikliausių aikštėjų Maskvoj. Sakoma, kad viena vokiečių bomba sproguos šioj aikštėj. Prie šios aikštės randasi Jungtinių Valstijų ambasados rūmai.

Kas Sudaro Penktą Hitlerio Koloną Tarp Amerikos ir Kanados Lietuvių

Hitlerio ataka ant Jugoslavijos, Graikijos, o vėliau ant Sovietų Sąjungos išjudino į aktyvų veikimą daugybę tautinių mažumų Jungtinėse Valstijose ir Kanadoj. Į aktyvų antifasistinį veikimą įsitraukia visų tautų antifasistai, kad padėti sutriuškinti ne tik hitlerizmą, o ir jo sąjungininkus, kaip tai Hungarijos, Rumunijos ir Suomijos fašistus, kurie padeda Hitleriui kariauti prieš darbo žmonių šalį. Vienu žodžiu sakant, Hitlerio karas prieš Jugoslaviją, Graikiją ir Sovietų Sąjungą išjudino į aktyvų antifasistinį veikimą palieštų šalių emigrantus.

Britanijos ministerių pirmininko Čiorčilio pareikšimas, o vėliau Britanijos ir Sovietų Sąjungos savitarpinės pagalbos sutartis padėjo pamatus plačiam bendram frontui prieš hitlerinę Vokietiją. Ir reikia pasakyti, kad antifasistų politika, kaip ilgai jie bijos savo kovingos dvasios ir kad gali būti apšaukti karo kurstytojais ir raudonais, taip ilgai dešiniųjų šantažas turės didelę įtaką. O šantažo pasisekimas duos Hitleriui vieną iš didžiausių progų laimėti karą.

Atminkime, kad konservatyvas, "imperialistas" Čiorčilis, savo neužmirštamaj kalboj birželio 22 dieną, pareikšdamas, kad "visi, kurie kovoja prieš Hitlerį, yra mūsų sąjungininkai," parodė abejoniams prieš agresorius, prieš mažesnių tautų grobikus. Kiekvienas doras žmogus linki, kad šis bendras veikimas augtų ir stiprėtų, nes kuo stipresnis jis bus, kuo vieningiau žmonės

veiks, tuo greičiau ir su mažiau aukų bus nugalėtas hitlerizmas ir išlaisvintos pavergtos tautos.

Tačiau nemanykite, kad nėra ir tokių, kurie dabar dar labiau, negu kada nors pirmiau, puola bendrą frontą, norėdami išardyti jį. Ir reikia pasakyti, kad ne kas kitas stoji Hitleriui ir Kanadoj, šitie žmonės sukruoto rėkti iš visos gerklės prieš tą bendrą frontą. Atrodo, kad jie basiai nusigandę, jog demokratijos ir socialistinės šalis bendromis jėgomis nugalės hitlerizmą. Užteks paduoti keletą citatų iš Keleivio ir Naujienų, kad suprasti, kokį blaivų Hitlerio darbą atlieka tie žmonės.

Montreal, pavyzdžiui, tie žmonės, numetę iki šiol nešiotą maską, pradėjo atakuoti Sūnų ir Dukterų Draugiją, dažydami ją "komunaciską" spalva. Tūlas Petras Naujienose, pykdamas ant tos draugijos, kam ji nutarė prisidėti prie masinio mitingo, rašo:

"Lietuvių Socialistų Centro Komitetas apeliuoja į lietuivius darbininkus, inteligentus, profesionalus ir biznieriū: Nors Europoje karo padėtis pasikeitė, Sovietų Sąjunga tapo įblokšta į demokratinių valstybių pusę, bet mūsų pažiūros į diktatoriū nepasikeičia. Mes kaip stovėjome už demokratiją, taip ir stovime. Kaip mes kovojome prieš diktatoriū ir jų garbintojus, taip ir kovosime."

Iš tos ištraukos jūsi matote, kad socialistai nutarė tęsti kovą prieš abi Vokietiją ir Sovietų Sąjungą. Mat jiems ir Sovietų Sąjunga ly-

gi Vokietijai, nežiūrint to fakto, kad šandien ji karsu su Vokietija; nežiūrint to fakto, kad pavergtos tautos savo laisvę mato tik Sovietų pergalej ant Vokietijos.

Pradėdamas šitą karą prieš Sovietų Sąjungą, Hitleris turėjo mintyje šiuos tris dalykus: 1. Suskaldyti demokratijų eiles: laimėti simpatiją tam tikrų dešiniųjų slugsnių ir jų pagalba sudaryti palaubas vakaruose. 2. Nugalėjus Sovietų Sąjungą, pasiimti jos resursus. 3. Sovietų Sąjungos jėgas sunaikinus ir jos resursais susivirtinus, pulti an Britaniją ir galutinai apsidirbti su ja. Šitą faktą atžymėjo ir Čiorčilis. Jis pirmoj savo kalboj griežtai pabrėžė Hitlerio siekius ir pastebėjo, kad Kvislingai nebus toleruojami.

Hitlerio viltyms neišsipildė. Demokratijų vadai nesidavė apgauti. Palaubų vakarupsė nėra. Vietoj to organizuojasi bendras frontas prieš hitlerizmą. Už tai Hitlerio draugai dabar deda visas pastangas, kad pakeisti kryptį. Jie per savo agentus nori iškelti "raudoną" baubą ir su juo nugalinti reakcingesnius elementus. Sąmoningai, ar ne, keleiviniai ir naujieniniai "socialistai" lietuvių tarpe kaip tik tokį darbą dirba.

Lietuvių, latvių ir estų tarpe padėtis darosi skirtingesnė ir nuo to, kad Pabaltijo šalyse Hitleris turi draugų. Naujienoms, pavyzdžiui, žinias iš Berlyno siuntinėja buvęs Lietuvos žinių bendradarbis Dr. Pranas Ancevičius. Tas "socialistas" atsiunčia Naujienoms gražų "perlų." Tokie perlai gali "augti" tik Berlyne. Požas Ancevičius rašo: "Bolševikai besitraukdami žiauriausiu būdu spėjo nužudyti apie tris tūkstančius žmonių. "Ties Kaunu buvusioj Praveniškių koncentracijos stovykloje, kur buvo uždaryti rekvizicijų neatidavę ūkipinkai, birželio 25 dieną atvyko bolševikų šarvuočiai ir iš kulkosvaizdžių sušaudė per 500 žmonių. Tuo pačiu metu buvo sušaudyti ir visi stovyklos tarnautojai, pačių bolševikų pastatyti prižiūrėtojai. Į sušaudytųjų krūvas buvo mėtomos granatos. "Panevėžyje birželio 26 dieną nužudyta 32 žmonės. Jų tarpe gydytojai Mačiulis, Žemgulytis ir Gudonis. Mačiulius išpiauta širdis ir su ja užkimšta burna nužudytam jo sūniui. "Matote, kaip rašo Naujienų bendradarbis. Ar yra bent koks skirtumas nuo Gobelso fabrikacijų? Ancevičius, atrodo, pralenkia ir Gobelsą. Tik pamanykite, bolševikai sušaudė kalinius ir paskui dar į krūvas mėtė granatas. Bet ir to nebuvo gana, jie sušaudė sargus, ki-tiems išimtinę širdis. "Naujienos panašius perlus talpina ant pirmo puslapio ir dar jeudomis raidėmis. "Kada vokiečiai užėmė Lenkiją, tai tenai neatstrado žmonių, kurie sutiktų sudaryti vyriausybę. Visai kitaip buvo su lietuviais. Jie atsi-vežė vyriausybę iš Berlyno. Tai vyriausybėi pritaria ir socialdemokratų vadas Steponas Kairys. "Tas išaiškina faktą, kodel Keleivis ir Naujienos kandžioja tuos, kurie gali prisidėti prie Hitlerio sumušimo. Jie žino, kad Hitlerio praktišimas padarys galį jų vil-tims atsteigti Lietuvėj fašistinę valdžią. Štai kodel lietuvių tarpe kaip Kanadoj, taip ir Jungtinėse Valstijose yra daug Hitlerio pentkacijų. Jų numaskavimas ir kova prieš juos yra lietuvių antifasistų uždutis. "Antifasistas

Naziams užpuolus, visi Sovietų Sąjungos vyrai, nuo 17 iki 45 metų amžiaus, stoji į pagelbinę armiją. Ta milijoninė armija jau aplavinta ir pradeda užimti pozicijas užfronty, aleisdama reguliarą armiją kovai pirmose linijose. Atvaizde matote būrį tos žmonių armijos.

LIAUDIŲ BALSAS
Rašo Tiklai Tiesą

Sveikatos Skyrius

Dr. J. J. KASKIAUCIUS
530 Summer ave., Newark, N. J., U.S.A.

Sukūbūrė Viduriai

Gerb. daktare, aš manau, kad duodate visokių sveikatos patarimų, tai gal patarimėms ir man. Aš esu moteris 32 metų amžiaus. Vedusi, turiu vieną mergaitę 11 metų. Pradėjau ne kaip jaustis. Skauda man dešinį soną jau daugiau, kaip metai. Gydytojas patarė išimti apendiką. Tą padariau. Po operacijos atsigavau, ir vėl turiu tą patį skausmą. Soną kaip skaudė, kaip rugavau, taip ir rugaunu.

Vėl kreipiausi į gydytoją. Tai dabar pareiškė, kad turiu nesveiką tulžį — gall bladder. Aš norėčiau žinoti, ar galima išsigydyti su vaistais. Kada vartoti vaistus, tai jaučiuos geriau. O kai ne, tai ir vėl taip pat. Gydytojas mane ir vėl nori imti ant operacijos. Tai nežinau, kas ir daryti. Prašau patarimo, už ką turu didelį dėkui. Prašau atsakyti per "Liaudies Balsą," nes mes jį nuolat skaitom.

Atsakymas

Galima, kad Jūs gydytojas, praprovėjęs Jums pilvą dėl menamo apendiko įdegimo, nepatikrino tulžiapūslės. Juk tai visai netoli, to paties srityje. O dabar ir vėl piauštyk, vėl nuodus kvėpuok. Gali užtikrinti rezultatų negalima. Patarčiau, Drauge, šitaip. Ant operacijos neikite be X spindulių atvaizdo. Tegu Jums nuima Rentgeno atvaizdą. Jei pasirodys, kad Jums yra užaugę tulžiapūslės akmenys (gall stones), tai nebėka jau padarysi. Ypač jei akmenys dideli užaugę. Reikėtų tada juos išimti. Patys savaime tokie akmenys neišnyksta ir neišeina, jei dideli susidarę.

Tačiau jei Jums toks atvaizdas parodytu, kad akmenų tulžies pūslėje nėra, o tik pati tulžiapūslė patinusi, įdegimo apimta, tai operacija nereikalinga. Galima gydyti, prisilaikant dietos ir vartojant vaistus.

Dieta nieko ypatingo. Nevertokitė sunkių riebalų ir aliejų bei alyvų. Galite po truputį sviesto ir grietinės. Žinoma, pieno, varškės, lengvesnio sūrio (lietuviško, neriebaus peraug), liesos mėsos, žuvies (jūr žuvies, šviežios arba ir konservuotos), visokių daržovių ir vaisių, juodos duonos, kruopų. Visiškai krantiytė ir nerykiete rupienos, šiaudų bei lukštų, kad vidurių nedras-kytų.

Nevalgykite ir negerkite nei labai šaltų nei labai karštų daiktų. Elkite būtinai vaikščioti kas diena, po valandą, po dvi ir po daugiau, ar saulė ar lietus ar sniegas. Būkite daugiau ore, saulėje.

Po kiekvieno valgio paimkite truputį kreidos miltelių (prepared chalk). Tai per- mūsą rūgimą. Būtinai imkite džiovintų braivero miltelių (Brewers yeast tablets), bent po 15 ir daugiau tablečių 3 kartus kas diena. Ir imkite taipgi vitaminius A and D pills or capsules, bent po 3 tris kartus kas diena, per mėnesių mėnesius. Po lašelio su pienu kas pora dienų. Karšči kompresai arba karšto vandens vonia ant skaudomų vietų. Darykite visą taip, tai pasveiksute ir be peilio.

Pardavėjo Mintis

— Aš noriu gauti vyšnių del sergančio vyro, — paprašė viena moteris krautuvininko.

— Štai visa eilė pintočių su vyšniomis, gali pasirinkti, — atsakė pardavėjas.

— Gerai, bet aš noriu žinoti, ar buvo jos aplytos kokiais nors nuodais?

— Nuodų turėsite nusipirkti vaistinėje, aš jų nepardavinėju su vyšniomis, — atkirtio pardavėjas.

Pirmas Pasauly Stereoskopinių Filmų Teatras

Kai prieš 30 metų pasirodė pirmoji neblė filmas, tai buvo sensacija, kuri sukėlė kieno teatrų lankytojų norą, kad filmas ir "kalbėtų." O kai 1924 m. buvo pademonstruota pirmoji garsinė filmas, imta skystis, kad ta filmas te-turi tikrai dū matavimus, kad jai stinga trečiojo matavimo — "erdvumo."

Technikai pradėjo daryti įvairius bandymus, kurie tačiau vis nuėjo niekais. Ir štai dėl ko.

Kad mūsų akys, turėdamos plokščią plėvelę ir dėl to tegalėdamos matyti tik-tai plokščius vaizdus (realiosios erdvės atspindėjimas regėjimo plokštumoje), vis dėlto gali mums perduoti erdvumo įspūdžius, tai įmanoma dėl to, kad abi akys, būdamos viena nuo kitos kelis centimetrus atstu, mato tą patį daiktą nevaišiai vienai. Tas nedidelis to paties daikto regėjimo skirtumas jau duoda galimybę perspektyvos kino filmams. Tokių dviejų skirtimų vaizdų perdri-bimas į vieną bendrą vaizdą ir sudaro erdvumo įspū-

džio galimybę. Tą patį prin-cipą, kaip žinoma, panaudoja stereoskopas, kai kartu daromos maždaug žmogaus akių tarpo atstume dvi nuotraukos šalia viena kitos, kurios ir nebūna visiškai to-kiuos pat, o dėl to ir sudaro žiūrovų erdvumo vaizdą. Vienam žiūrovui erdvumo filma būtų jau senai buvusi išrasta. Būtų galima, kaip ir su stereoskopu, maždaug dviejų centimetrų atstume kartu rodyti tame pačiame ekrane dvi lygiagrečios filmų juostas, būtent, kairiąją filmą, kairiajai akiai, o dešinią-ją filmą — dešiniajai akiai. Tai būtų visai įmanoma. Tačiau didesnei žiūrovų miniai tuo būdu stereoskopinės fil-mo problemas išspręsti lig-šiol nebuvo įmanoma.

Tiesa, buvo daryta toje srityje įvairių bandymų. Vien-tokių bandymų esame ma-tę prieš porą metų ir Kaune "Glorijos" kino teatre. To bandymo principas buvo pa-remtas tuo, kad du stereos-kopiški nufotografuoti vaiz-dai būdavo truputi atskira-mi vienas nuo kito ir vienas

ant kito atkropiojami skir-tinomis spalvomis, pavyzdžiui, raudonai ir žaliai. Įei-nant į kiną, kaip asmeninia-nant į kiną, kaip atsimeina-mame, buvo dalinami kiekvien-am žiūrovui akiniai su vienu žaliu stikleliu ir su vienu raudonu. Kiekvienai akiai tuo atveju būna atskirai ma-tomas ta pačia spalva, kaip akinių stiklelio spalva, papil-domai nudažytasis paveikslas, o antrasis lygiagretis vaizdas tai akiai visai išnyksta. Tuo būdu buvo gaunama erdvumo įspūdis. Tačiau ši sistema buvo netobula ir la-bai brangi, nes filmos dažy-mas dviem spalvomis yra komplikuo-tas dalykas, o taip pat ne visos akys reaguoja į spalvas.

Dabar tarybinis išradėjas S. P. Ivanovas išrado kitą būdą. Teisingai supratus, kad ateitis priklausys stereoskopi-nei filmui be akinių, jis susi-domėjo ekranu, kuris nuo pat Lumjero (Lumiére) lai-kų ligšiol visai nieko nepasi-keitė, nors pati kino techni-ka yra padariusi milžinišką pažangą.

S. P. Ivanovas išrado ori-ginalios konstrukcijos raste-rinį ekraną. Projektijos aparato šviesa, krisdama į raste-rinį ekraną, neiškrinta chaotiškai į visas puses, kaip lig-šiol būdavo, bet griežtai su-tekliama ir nukreipiama tam tikra viena kryptimi.

Dalykas atrodė taip. Pa-prastojo ekrano prieškyje įtaisomas rasterinis arba vie-linis sietelis, kuris ir sudaro visą šios istemos pagrindą. 30,000 plonutėlių varinių vie-lėlių, padengtų juodų emaliu ir spinduliškai užtemptu ant tam tikro rėmo, sudaro raste-rinio tinkelį. Specialiai su-grupuotos tos plonutės vie-lėlės sudaro nematomas raste-rio gijeles. Čia svarbu, kad tos vielėlės visą laiką būtų stipriai įtemptos. Dėl to jos rėmo viršuje ir apačioje stip-riai pritvirtinamos mažaisiais skieteliais. Kiekviena tokia vielėlė įtempia rėmą iki vie-no kilogramo svorio jėga, o kadangi ty vielėlių yra daug tūkstančių, tai toks reiki-mi turai atlaikyti kelių tonų svorio įtempimą.

Kino fotografijos aparātu-ros iš dviejų skirtingų punk-tų, atskirai kairiajai ir atski-rai dešiniajai akiai, nutrauk-tieji vaizdai paleidžiami į ekrana. Eidami per ekraną rasterį (tinkelį) tie vaizdai susiduria su nematomomis vielėlėmis, kurios dalį jų su-laiko, o kitą dalį praleidžia atspindėdami ekrane.

Dabar pažvelkime už to rasterio. Ekrane mes išvysi-mės vaizdus, kuriuos pralei-džia viena kita pakeisdamos plonosios vielėlės atskirai dešiniajai ir atskirai kaira-jai akiai. Kai žiūrimė iš savo vietos kino salėje į ekraną rasterį taip, kad vielėlės prid- dengia dešiniajai akiai skir-tuosius paveikslus broušus ir laisvai praleidžia į ekraną kairiajai akiai skirtuosius (arba atvirkščiai), tuo būdu kiekviena akis mato jai skir-tąjį vaizdą. Taigi abu pa-veiksmai susilieja ir sudaro vieną bendrą paveikslą, kuris patelkia žiūrovams erdvumo arba stereoskopinės filmos vaizdą.

Kino teatre "Moskva" taip

atstovkotos kėdės, kaip ir kiekviename kine, tik sėdint kėdėje reikia taip pasikreipi-ti, "nustatyti pozicija," iš kurios geriausiai matyti. Kiekviena vieta turi daugiau kaip po tris ir net iki septy-nių tokių "žiūrėjimo punk-tų."

Vasario 4 d. Maskvoje ati-darytas teatras yra pirmas toks teatras pasaulyje. Jo premjera buvo tikra tarybi-nės technikos triumfo de-monstracija. Salėje užgesta šviesa. Tuo pat pasirodo ek-rano parašai, kurie atrodė tartum ore pakabę. Už jų be-rėbė jūra. Trečiojo matavimo įspūdis žiūrovams yra neap-rasomas. Paukščikai skraid-o po salę, žuvis atplaukia net iki dvidešimos eilės.

Tačiau būtų dar per anks-ti daryti išvadas, kad jau iš-sprešti visi stereoskopinės filmos klausimai. Išradėjo I-vanovo vadovaujama techni-ky grupė dirba toliau tobuli-ndama šį išradimą, steng- damasi sukurti vadinamą opti-nę ekraną. Kai bus toks ek-ranas, tai neberekės žiūro-vams ieškotis atitinkamo "žiūrėjimo punkto." Tuomet turėsime spalvuotas, garsi-nes, erdvumo filmas.

Ar šis techninė naujovė padės filmui padaryti ir me-ninę pažangą, dar negalima pasakyti. Faktas, kad "plok-ščioji" filma kaip tik dėl sa-vo techninių galimybių ne-tobulumų suteikė mums to-kių meniškių išgyvenimų, ku-rie pasiliko visiems laikams. Ar to paties susilauksime ir iš erdvumo filmos, parody-ateitės.

K. Usonis

(“Tiesa”)

Jai Nereikia Skaityti Knygas

— Tu žinai, mano brangio-ji, — pareiškė vyras, paklė- gaulvą nuo knygos, — kad kuomet aš skaitau apie baivisius įvykius gamtoje, tai man kyta mintis, kaip men- kas yra žmogus.

— Man nereikia skaityti knygu, aš matau tą į tave pasžiūrėjusi, — atsakė jam žmona.

Už tai, kad Hitlerio blitzkriegas prieš Sovietų Sąjungą nevyksta, kaltė matomai su- veržiama ant nekurių armijos vadų. Pranešimai iš Europos kalba, kad Hitleris at- statė vyriausį armijos vadą generolą feldmaršalą Waltherį Brauchitschą ir general- nio štabo viršininką generolą feldmaršalą Wilhelmą Keitelį, Sovietų fronto vadova- vimui pakviets generolą Romelį iš Egipto. Atvaizde matote feldmaršalą v o n Brauchitschą (kairėje) ir feldmaršalą Keitelį (dešinėje), kurie buvo Hitlerio pavartyti nuo komandos.

LEONID ANDREEV

SEPTYNETAS PAKARTUJŲ

Apsaka iš Caro Rusijos Laikų

(Tąsa)

Ten pat, į dangų, žiūrėjo jauna, iš- blykusi, nežinoma mergina, vadinama Musė. Ji buvo jaunesnė už Goloviną, bet savo griežtumu, atspindėjusiu jos tie- siosiose ir išdidžiose akyse, ji atrodė e- santi vyresnė už jį. Tiktai labai plonas, išlepintas kaklas ir tokios pat plonos mergiškos rankos rodė josios amžių; tatau rodė dar tas nesugaudomas reiš- kinys, kuris pasižymi jaunystėje, ir aiš- kiai skambančiam jos tyrame harmonin- gume, kaip tiksliai nustatytam muokis instrumente, balse, kiekviename papras- tame žody, sušukime, kur išreikiama muzikos turinys. Ji buvo labai išblyš- kusī, bet tas išblyškimas nebuvo numi- rėlio išblyškimas, — bet tam tikras karštas baltumas, kuomet žmogaus vi- duriuose būtų uždegta didelė stipri ug- nis, ir žmogaus kūnas lyg būtų peršvie- čiama, kaip kad plonas Sevro farforas. Ir sėdėjo ji, beveik nejudėdama, ir tik retkarčiais, nematomu pirštų judėjimu graižė išpausą ant vidurio dešinės rankos piršto ruoželį — kaž kokio ne- senai nuimto žiedo ženklą. Ir į dangų ji žiūrėjo be jokio malonumo ir linksmy atsiminimų, vien tik dėl to, kad visoje pūrvinoje valdžios salėje tas mėlyno dangaus sklypelis buvo pats gražiausias, pats tyriausias ir teisingiausias — ir ni- ko nesistengė išgauti iš josios akių.

Sergijaus Golovino teisėjai galėjo- si, o josios nekentė. Taip pat nejudėdama, šiek tiek

juokingoje pozoje, sudėjęs rankas tarp kelių, sėdėjo josios kaimynas, nepaži- stamas, kurį vadino Veneriu. Jei galima aklina, kaip duris, uždaryti žmogaus veidą, tai nepažįstamasai uždarė savo veidą kaip geležines duris ir pakabino prie jų geležinį užraktą. Nejudėdamas žiūrėjo jis žemyn į purvinas lentų grin- dis, ir negalima buvo suprasti: ar jis ramus ar karščiuojasi, ar mąsto apie ką, ar klauso pasakojant teismui žvalgybi- ninkus. Jis buvo neaukšto ūgio; veido broušas turėjo švelnius ir kilnius. Bu- vo lepus ir gražus, lyg pietų mėnesiena kur nors pajūry, kur kiparisai ir jų juo- di šesėliai, bet tuo pat metu jį žadino didelės ramios jėgos nenugalimo stip- rumo; šalto ir drąsaus narsumo. Pats mandagumas, kurio jis laikėsi trumpai ir teisingai atsakinėdamas, rodėsi esąs pavojingas jam pačiam. Ir nors visiems kitiems kalbio apdaras atrodė esąs kaž- koks juokingas, ant jo tas apdaras ne- buvo pastebimas — taip svetimas buvo apdaras žmogui. Ir nors pas kitus tero- ristus buvo rasta bombų ir pragariuų mašinų, o pas Venerį tik juodos revol- veris, bet nežinia, kodėl teisėjai jį lai- kė vyriausiu vadu ir kreipdavosi į jį su šiokiu tokiu pagarba, kalbėdami su juo trumpai ir apie patį tik reikala.

Kitas po jo Vasilijus Kasirinas, vi- sas buvo apimtas nepatvėrimos mirties baimės ir begalinio noro nugalėti tą bai- mę, kad neparodyti jos teisėjams. Nuo- tą ryto, kai tik juos išvedė į teisma,

jis jau nuo pagreitėjusio širdies mušimo sunkėsi lašais prakaitas, rankos buvo taip pat prakaituotos, o prie jo kūno lipo prakaituoti šalti marškiniai, var- žydami kūno judėjimus. Kiek tik galė- damas jis stengėsi sulaukyti pirštų dre- bėjimą, balsas buvo stiprus ir aiškus, akys — ramios. Aplinkui save jis nieko nematė, balsai ateidavo ir pasiekdavo jį kaip iš rūko, ir jį tą patį rūką siuntė jis savo paskutinės pastangos — kad gal-ėtų atsakinėti stipriai ir balsiai. Bet ne- spėjęs atsakyti jis tuojau pamirsdavo tiek klausimą, tiek ir savo atsakymą, ir vėl tyliai bei smarkiai stengėsi jis save nugalėti. Ir tai aiškiai matyti buvo jame mirtis, kad teisėjai stengėsi jį neiži- rėti, ir sunku buvo atspėti jo amžius, kaip lavono, pradėjusio pūti. Spen- diant iš pado, jam buvo išviso 23 metai. Veneris kartą, ar du, savo ranką palietė jo keli, ir abu kartu jis atsakinėjo, vienu žodžiu:

— Nieko.

Balsiausia jam būdavo valanda, kai jis nesulaikomai panorėdavo rėkti gy- viliškū, be žodžių, sielvartingu riksmu. Tuomet jis tyliai glaudavosi prie Ver- nerio, o tasai nepakeldamas akių tyliai jam atsakėdavo:

— Nieko, Vasiliu. Greitai viskas pasibaigs. Ir visus mūšiniškū bei rūpestingū žvilgsniū glamonėdamas, baimingai neri- mastavo penktoji teroristė, Tanė Koval- čukė. Ji dar nebuvo nūrejusi vaikų, jį dar buvo labai jauna ir raudonveidė, kaip Sergijus Golovinas, bet atrodė e- santi visų areštuotųjų motina: taip rū- pestingai ir be galo meilės buvo jos žvilgs- niai, nusišypsavimai ir baimė. Į teisma- jį nekreipė akių, lyg jį visai pašalinį da- lyką, ir vien t k klausėsi, ką kiti atsaki- nėjo: ar nedrova pas k balsas, ar ne-

negalėjo atsikvėpti. Iš kaktos visą laiką sibižo, ar nereikia duoti vandens.

Dei ilgesio jį visai negalėjo žiūrėti į Vasių ir tik tyliai glamžė savo patinu- sus pirštus; į Masę ir į Venerį jį žiū- rėjo su pasididžiavimu ir pagarba, ir josios veidas darėsi rimtas, o Sergijui Golovintui vis stengdavosi duoti savo šypseną.

— Meilusis, į dangų žiūr. Pažiūrėk, pažiūrėk, balandėli! — mąstė ji apie Goloviną.

— O Vasius? Kas tai yra, Dieve, Dieve . . . Ką aš su juo darysiu? Pasa- kyki ką — dar blogiau padarysi; ims ir apsiaverks?

Ir kaip aštant ramus vandenilis, kuriame atspindini kiekvienas debeselis, taip išpūtas, melius; geras josios veidas atvaizdavo visų tų keturių žmonių jaus- mus, visas jųjų mintis. Apie tai, kad ir jį teisai, ir taip pat pakarsia, apie tai jį visai nemastė — jai buvo vis viena. Tai josios bute užklupo bombų ir dina- mito sandėli, ir nors tai keista — bet jį šūvais sutiko policiją ir suželdė vie- ną žvalgybininką, j galva.

Teismas pasibaigė aštuoniose va- landose, kada jau buvo sutemę. Musės ir Sergijaus Golovino akivaizdoje pa- lengva geso mėlynas dangus, bet nepa- raudojono jį, nusišypsavo tyliai, kaip vasaros vakarais, o susidrumstė, apsi- niakė, ir staiga atrodė šaltas šaltutėlis. Golovinas atsiduso, išsitiesė, dar porą kartų žvilgtelėjo į langą, bet ten jau buvo šalta nakties tamsa. Ir bečiupi- nėdamas savo barzdžiukę jis visišku smalsumu ėmė žiūrėti į teisėjus, gim- luotus karveivius ir nusišypsavo Tanei Kovalčukė.

O Musė, kai dangus užgeso, ramiai, nenuleisdama akių, nukreipė savo žvilgs- nį į kampa, kur judamo oro palytėtas

tyliai plevėsavо voratinklis; ir taip ji pasiliko besėdinti ligi teismo nuspren- dimo.

Nusprendimą perskalčius, atsisei- kinę su frakutuais gynėjais ir vengda- mi jų išsigandusių, gailestingų ir klātų akių, nuiteistieji vienai minūtei susispi- tė duryse ir pasakė viens kitam po vie- ną kitą žodį.

— Nieko, Vasiu. Viskas greit baig- sis, — tarė Verneris.

— Aš, brolau, nieko, — garsiai, ra- mial ir net lyg linksmai atsakė Kasiri- nas. Ir ištrikrų, jojo veidas truputi pa- raudo ir jau nebuvo panašus į lavono veidą.

— Pakorė vis delto, kad juos vel- niai pamitų, — sukeitė Golovinas.

— To tik ir reikėjo laukti, — ra- mial atsakė Verneris.

Teismo nusprendimas ryt bus paskelbtas galutinioje formoje ir mus pasodins vienoj vietoj. — pratarė ramin- dama Kovalčukė. — Liggi mirties baus- mės sėdėsimė kartu. Musė tylėjo. Paskū su pasiryžimu jį žengtelėjo pirmyn.

S. Manęs Nereikia Kerti

Dviem savaitėm prieš tai, kai teisė- toristus, tas pats karō apygardos teis- mas, tiktai kitoje sudėtyje, teisė ir nu- teisė pakarti valstietį Joną Jansoną.

Tas Jonas Jansonas buvo pasitu- rinčio vienišedžio ūkininko bernas ir ni- ku nesiskyrė nuo kitų tokių pat darbi- ninkų. Kilimo jis buvo estas, iš Vezen- bergo, ir palengva, per keletą metų, be- tarnaudamas ir besikeidamas iš vieno ūkio į kitą pagaliau prisilinko prie pat Rusų sostinės. Rusiškai jis kalbėjo labai menkai. Kadangi jō šeimninikas buvo rusas, pavardė Lazarevas, o estų arti nielur negyveno, tad beveik ištisus dve-

Ką Veikė Lietuvos Vaikučiai Prie Tarybinės Vyriausybės Lietuvoje

Mūsų laikraстыje buvo ne mažai rašyta apie darbininkų, valstiečių ir kitų suaugusių gyvenimą tarybinėje Lietuvoje, bet mažai užsiminta apie vaikų gyvenimą, todėl nors tas gyvenimas sutrukdytas, vistiek bus įdomūs susipažinti su vaikų veikla, kurią aprašo Tarybų Lietuva.

Gegužės mėn. 13 dienos numeryje Tarybų Lietuvoje graugė E. Erytė rašo:

„Nuo pat mažų dienų Tarybų Sąjungoje stengiamasi vaikų tarpe išlavinti meno pamėgimą.“

„Tarybų Lietuvoje vyksta pirmoji vaikų olimpiada, kurios tikslas sužadinti dar didesnį vaikų susidomėjimą menu ir iškelti gabiuosius, turinčius aiškų palinkimą vienai kuriai meno šakai.“

„Pirmas olimpiados tūras — valsčiuose, vyko 27 balandžio. Vien Kauno apskrityje olimpiadoje dalyvavo apie 5,000 vaikų.“

„Gegužės 11 dieną visoje Lietuvoje vyko apskritinės vaikų saviveiklos olimpiados. Kauno apskrityje olimpiada vykė didžiojo profsąjungų C. B. rūmų salėje. Salė buvo pilna žmonių: čia susirinko daugybė vaikų, komjaunonų, tėvų, mokytojų ir kitų.“

„Komjaunimas — olimpiados organizatorius — parūpino vaikams patogias susisiekimo priemones, C. B. rūmuose paruošė vaikams ir mokytojams pietus.“

„Olimpiadoje dalyvavo apie 500 vaikų. Kauno pionierių rūmai parodė baletą, mankštą, tautiškus šokius ir mažą pjesės ištrauką. Nepaprastai gerai buvo atliktas estų tautiškas šokis, taip pat lietuvių ir ukrainiečių tautiško šoko su nepaprastu gyvumu, labai ritmiškai. Puikiai buvo suderinta ukrainiečių tautiško šoko porė — drg. drg. Teišerkytė ir Liutkeviciūtė.“

„Petrašūnų pradžios mokyklos vaikų buvo inscenuota dainelė — amatinių. Kiekvienas iš pasirodži-

usių amatinių — kalvis, siuvėja, stalius, batsiuvis ir verpėja — iškėlė savo darbą ir apskritai darbo svarbą. Pažymėtini taip pat Veršvų pradžios mokyklos atlikti tautiški šokiai „Siustas“ ir „Kepurinė“. Neblogai pasirodė Babtų pradžios mokykla su jūrinių šokių, gana vykęs buvo tos pačios mokyklos būgnininkų šokis. Gana gerai pasirodė Cekišės pradžios mokykla inscenuojanti „Domininkas dzin, dzin.“

„Vaizdelyje išdykęs Domininkas susitinka su dviem stropiais mokiniais ir jų įtakoje ir jis pradeda mokyti. „Kruonio pradžios mokykla išėjo į sceną su vėliava, kurios istoriją įdomu pažymėti: Kruonio pradžios mokykla vedė korespondenciją su viena Azerbaidžano mokykla. Užsimezgė bičiuliški santykiai. Azerbaidžano mokiniai, kaip Tarybų Sąjungos tautų bičiulystės įrodymą, atsiuntė Kruonio pradžios mokyklai gegužės pr-

mos dienos progą tą vėliavą, skirtą kaip pereinamąją dovaną pasižymėjusiems soclenktyne mokiniais. Didelį pasisekimą turėjo tos pačios mokyklos šėšių mergaičių atliktos dainelės „Dobilėlis“ ir „Už jūrų marių“ su judėsių inscenizacija.“

„Julijanavos pradžios mokykla pasižymėjo savo dešimtukų mankšta ir solo šokiu — „Kazokėlis“. „Kazokėlio“ šokį išpildė Elišauskaitė, kuri atrodo labai gabi šokiams.“

„Įdomus buvo Jonavos pradžios mokyklos Nr. 1 mokinų suvaldintas veikaluikas „Slaptasis Pionierius.“

„Olimpiadoje dalyvavo dar daugelis ir kitų mokyklų.“ Apie vaikų olimpiadą šiauliuose Tarybų Lietuva rašo: „Visur pilna tautiniais rūbais pasipuošusių jaunuolių. Gražios, šūkiškas papuoštos valstybinio teatro patalpose olimpiados metu buvo susirinkę per 1,200 dalyvių. Jie atvyko iš 21 valsčiaus. Apie 900 buvo iš 62 pradžios mokyklų ir 300 iš 11 vidurinių mokyklų.“

Singapurė, britų laivyno bazė, ir apie Singapūrą labai didelis trafikais mažomis, kaip kad šiame atvaizde matote. Singapūro ir apylinkės gyventojai tokiais valtimis perveža didelį kiekį prekių.

„Neris“ Keičia Savo Veidą

Kaip Tarybinėje Lietuvoje buvo pertvarkomi fabrikai, kaip buvo rūpinamasi darbininkų darbo sąlygų pagerinimu, gyvu pavyzdžiu kalba „Tarybų Lietuvoje“ iš gegužės mėn. 25 d. darbininkas V. Neris. Čia telpantis jo aprašymas yra gyvu pavyzdžiu iš šimtų kitų tokių pat pavyzdžių. Savo straipsnyje jis sako:

„Su choras pasirodė Papilės, Zagarės, Radviliškio (ypač neblogas), Skaisgirio ir Linkuvos mokyklos. Šiauliu mieste 6-tosios mokyklos 70 asmenų choras kai kurias dainas padainavo pakankamai vykiškai. Šiauliu 8 mokyklos choras, kuriame nemaža pionierių, dainavo žydiškai, taip pat 9-tosios mokyklos. Daugelis reikė patitenkinima Joniškiu vid. mokyklos choro.“

„Buvo daug ir solo dainininkų Gražiū balseliu dainavo Joniškiu pradžios mokyklos mokinė Ziedaitė (11 metų), Balsių mokyklos duetas padainavo charakteringą žemaičių dainą „Pempel“ — pempel.“

„Stal, Sankėnų pradžios mokyklos 12 metų mokinys skaito savo eilėrašį „Papūtė švelnus, kaip pūkas vėjelis. O Jurkševičius deklamuoja taip pat savo kūrybą: „Graziū mūc tėvynė, tvirta ir laisva. Jos vardas gražus — Tarybų Lietuva.“ Tryškių mokyklos mokinė Geniotaitė skaito „Dėkojam tau, Staline, už laisvę.“

„Metalų apdirbimo fabrikas „Neris“ iš kapitalistinės santvarkos paveldėjo tvankią, be ventilacijos ir be techni-

niškų įrengimų liejyklą ir apie dešimt medinių pastatų, kuriems nebereikalingi ventiliacijos įrengimai, nes per liaurus stogus ir sienas oras ir šiluma gerai ventiliuojasi. Lubų ir grindų visai nėra. Žiemą tokiose patalpose nešildėm, kaip lauke, bet vis dėlto dvidešimt su virš metų čirbo jose darbo žmonės. Toliau buvo valdždas žemės ūkiu masinių skyriuje, dūrelių skyriuje, medžiagos sandėliuose, kalvėje, stalių skyriuje ir kt. Kiekvienas buvo panašus į utilizacijos bazės sandėlį: valant kiemą, buvo išvežta 15 tonų metalo laužo ir apie 1,000 vežimų žemių bei šiukšlių.“

Gamybos priemonės senos nusidėvėjusios ir racionaliai gamybai netinka. Liejyklos špižo tirpinimo krosnis būtinos kapitalinio remonto. Būtinai reikalingas remontas liejyklos vagrankoms, remonto reikia ir visiems senesniems liejyklos darbininkams. Niekas čia liejykloje ilgiau neišdirbo, kaip 8—10 metų. Daugelis ir po 5 me-

ty liko visam amžiui invalidais, reumatikais arba džiūvinkais. Perėtais metais „Neris“ priklausė nelaimingų atsitikimų — apdegimų su špižu rekordas. Darbo žmonėmis čia niekas nesirūpino, nors jie duodavo keletams asmenims per metus iki milijono litų gryno pelno. Per dvidešimt metų dėl „išėjų stokos“ neįrengta nei ventiliacija, nei valgykla, nei rūbinė.

Kas padaryta dar pilnais metais nesukakus? Visur matyti nauja ranka, nauja statyba, naujas gyvenimas. Iš pirmo žvilgsnio krenta į akis kiemas, kuris nebeįpaušęs ir buvusį. Visur švaru, tvarkinga. Per pastaruosius aštuonis mėnesius pastatyta nauja didelė rūbinė, nauji garažai, naujas medžiagos sandėlis, nauja švešinamųjų patalpa, kuri sandėlis, liejyklos techniskajam personalui kontora ir praplėsta liejykla. Jau įpusėjo darbai didžiulės liejyklos ventiliacijos, kuri padės išlaikyti didį liaudies turtą — dirbančiųjų sveikatą.

Šiuo metu pilnu tempu vykdomi visi parengiamieji naujų vagrankų statybos darbai: daromi nauji modeliai špižinėms vagrankų dalims, liejamos naujos dalys. Mechaninės dirbtuvės atlieka visus reikalingus remontus mechaniskoms darbu. Kadangi dėl vagrankų blogo stovio neįmanoma toliau liejyklos darbai, tai yra numatyta sustabdyti šio darbo, per birželio mėnesį pastatyti dvi naujas vagrankas, pagrindiniai atremontuoti valymo mašinas bei kitus įrengimus. Taip pat atliekami parengiamieji gurgučių darymo ir jų džiūvimo patalpų praplėtimo darbai. Gamybos priemonių didinimui liejyklos cechas yra užsibrėžęs dar šį mėnesį padaryti 120 formavimui dėžių, kurios leis dar daugiau padidinti gamybą.

Su džiaugsmu neriečiai sutiko vyriausybės sumanymą pastatyti naują modernią liejyklą pagal paskutinius technikos reikalavimus, Tarybų Sąjungos liejyklų pavyzdžiu. Per paskutinius metus fabrike darbininkų padidėjo 50%, produkcijos vertė pakilo 45%, uždarbio fondas padidėjo net 300%.

V. Neris

Japonams susikrausčius į F anečių Indo-Kinija, į pavojų atsidūrė britų „Gibraltaras“ rytuose — Singapūras, Britanija ir Jungtinės Valstijos imasi atitinkamų žygių prieš Japoniją. Atvaizde matote britų įstaigas Singapūre.

Jis metus Janssonas tylėjo. Matyt, jis apskritai nebuvo linkęs daug kalbėti, ir tyliedavo ne tik su žmonėmis, bet ir su gyvuliais: tyliedamas girėdavos arkli, tyliedamas jį kinkydavo, iš lėto ir tingėdamas stripinėjo epinkį jį, o kai arklys, tyliėjimu nepatenkintas, pradėdavo neriamai ir strapaiuoti, tad jis tyliedamas mušdavo jį botkaciu. Ipykęs jis mušdavo nesigaliojdamas, o jei tatau būdavo tada, kada jis būdavo neįsispagiriojęs, tad priešdavo ligi žvėriškumo. Tada gyvenamajame name būdavo girdimas bologo pliaukšėjimas ir išgąsdinto arklio trepsėjimas į tvarto medines grindis. Už arklio mušimą šeimininkas mušdavo patį Janssoną, bet negalėdamas jį pataisyti ilgovisi mušęs Janssoną.

Janssonas vieną arba du kartus per mėnesį išsigerdavo. Ir būdavo, tatau prastai tomis dienomis, kai jis nuveddavo savo šeimininką į didelę geležinkelio stotį, kur buvo bufetas. Šeimininką nuvedęs, jis pavažiudavo nuo stoties apie pusantro varsto ir ton pasukęs iš kelio, užklampinęs arkli su rogėmis į pusį, laukdavo išeinant iš stoties traukinio. Rogės stovėdavo perkrypusios, beveik visai ant šono, arklys ligi pilvo stovėdavo sniege išsižygi ir tik retkarčiais, norėdamas palaizyti minkštos balto sniego, lenkdavo žemyn galvą, o Janssonas išdriks pusiau gulėdavo rogėse ir lyg smausedavo. Jojo nuplikusios kailinės kepurės palaidi ausiniai nusikorę kabėdavo lyg medicinos žmonių ausys, ir būdavo drėgna paraudonavusioje panosėje. Paskui Janssonas grįždavo į stotį ir gerai išsigerdavo.

Atgal į namus, visą dešimtį varstų, jis dumdavo žovada. Sumuštas, nugaudintas arklys šokinėdavo visomis keturiomis kojomis kaip padegtas: rogės šlužinėdavo į šalį, daugydavosi ir stul-

pus, o Janssonas, paleidęs vadeles, ir vos iš rogių neišsirisdamas, lyg dainuodavo, lyg sušukdavo estų kalba kaž kokius nesuprantamus atskirus sakinius. O dažniausiai visai nedainuodavo, bet sukanęs del nežinomo pikto, kentėjimo arba džiaugsmo dantis, lyg aklas dumdavo pirmyn: nematydamo jis pakelelėvių, nesakydavo žiems nisko, nesulaikydamo arklio bėgimo fsi užsisukimuose, nei pakalnėse. Kaip jis dar nesuvažiņėjo, ko nors, kaip jis pats galo negavo taip važiuodamas, — visa tai buvo nesuprantama.

Jį jau senai būtų išviję, kaip kad išviję jį iš kitų vietų, tačiau jis buvo pigus, o kiti darbininkai nebūdavo geresni, todėl jis ir išbuvo dvejis metus. Janssono gyvenime nebuvo jokių įvykių. Kartą jis gavo estų kalbą rašytą laišką, bet kadangi jis pats skaityti nemokėjo, o kiti estų kalbos nesuprato, tad tas laiškas taip ir likosi neskaitytas. Ir su kaž kokiu aptemusiu įsitikinimo šaltumu, lyg nesuprasdamas, kad laiškas aprašo tėvynės naujienas, Janssonas nutėti jį mėšlyną. Pamėgino dar Janssonas susimeilinti su virėja, matyt, buvo moters pasilgęs, bet nepasisekė jam tai: jam buvo storžieviškai atsakyta ir jis pats apjuoktas. Mat, jis buvo nedidelio ūgio, čiuplus, veidas buvo smulkus, lašuotas, o akys negražios spalvos. Ir savo tokį nepuikškęs Janssonas pažūrėjo šaltai, ir daugiau prie virėjos nebelindo.

Tačiau mažakalbis Janssonas visą laiką kaž ko klausėsi. Klausėsi jis ir nuiludusių snieguotų laukų, iš kurių kyšojo susalusio mėšlo krūvutės, panašios į apneštus sniegu kapus, klausėsi melisvo snieguoto tolio, ir užiančių telegrafo stulpų, ir žmonių kalbų. Ką sakydavo jam laikai ir telegrafo stulpai — nežinojo jis vienas; o žmonių kalbos buvo

baisios — jos buvo pilnos gandų apie nužudymus, apie plėšimus ir padėgimus. Ir girdėti buvo vieną naktį, kaip gretimanne kaimė skystai skambėjo nedidelės bažnyčios varpas ir treskėjo gaisro liepsna: tai atvažiavę iš kažin kur plėšikai apilpėšę turtingą vieniemi, kurio šeimininką su žmona nužudė, o namą padėgė.

Ir jųjų dvarely nebūdavo ramumo: ne tik naktį, bet ir dieną paleisdavo šunius, o šeimininkas nakčia gulėdamas laikydavo prie savęs lovoj šautuvą. Tokį pat šautuvą, tikrai vienavamzdį ir seną, šeimininkas norėjo duoti Janssonui, bet tasai pavartė šautuvą, pakraipė galvą ir, nežinia kodėl, atsakė imti. Šeimininkas nesuprato atsisakymo priežasties ir išbarė Janssoną. O priežastis buvo ta, kad Janssonas daugiau pasitikėjo savo sūmių peiliu, negu tuo senu suradusiu šautuvu.

— Jis mane patį gali nušauti, — pasakė Janssonas, žiūrėdamas į šeimininką užsimiegojusiomis akimis. Ir šeimininkas netekęs vilties numojo ranka:

— Na ir kraitas tu, Jonai. Štai ir gyvenk su tokiais darbininkais! Ir štai šitas pat, šautuvu nepasitikis, Jonas Janssonas vieną žiemos vakarą, kai kitas darbininkas buvo išsiustas į stotį, padarė lašai didelį pasisekinimą: ginkluotam užpolimui, nužudymui ir moteriškėi išžagimui. Tą viską jis padarė labai paprastai: uždaręs virėją virtuvėje, jis nerangiai, lyg miego norėdamas, prijė iš užpakalio prie šeimininko ir smarkiai, kelėtą kartų, dirė peiliu šeimininkui į nugarą. Šeimininkas parpuolė be žado, šeimininkė pradėjo nesaulyti balsu rėkti, o Janssonas dantis sukandęs, peiliu švaisydamas, ėmė vartyti dėžes, kamodas, sudaro pinigūs, o paskui lyg pirmą kartą pamatęs šeimininkę

puolėsi prie jos, norėdamas ją išžaginti. Kadangi peilį jis buvo iš rankų išmetęs, tad šeimininkė pasirodė esanti stipresnė už jį ir ne tik nepasidavė, bet vos neuždusino jo paties. O čia vėl sujudėjo ant grindų šeimininkas, subiloėjo virtuvės išlautos durys — ir virėja paleido jį kiburu. Tada Janssonas išbėgo į lauką. Pagavo jį valandai praslinkus, kada jis atsitūpęs prie daržinės kampo, žiebdamas vieną paskui kitą gęsantūšes degtukus, kėsinosi padėgti daržinę.

Kelioms dienoms praslinkus šeimininkas mirė nuo žaizdų, o Janssoną, kartu su kitais plėšikais ir žmogžudžiais teisė ir priteisė jam mirties bausmę.

Teisme jis buvo toks pat, kaip ir visada: mažutis, čiuplus, lašuotas, apsimiegojusiomis akimis. Jis lyg ne visai suprato įvykio prasmės ir atrodė visai ramus: mirksėjo blakstienomis, lėtai, nesidomėdamas, dairėsi po puikią nepažįstamą salę ir sustingusiu pirštu krūpštė nosį. Tikrai tie, kurie matydavo jį šventadieniais bažnyčioje, būtų galėję pastebėti, kad jis šiek tiek pasipuošęs: užsidėjo ant kaklo nertinę pliką raudoną apikaklę ir kur-ke-kur sušlapino galvos plaukus; ir sušlapintose vietose plaukai buvo tamsūs ir gulėjo lygtai, o nesuslapintose — stovėjo pasisiauę kaip stagarai, lyg ledų užmėstikis javų siaudat.

Kai buvo paskelbtas teismo nusprendimas — pakarti, tad Janssonas staiga susijudino. Jis baisiai paraudonavo ir pradėjo raišioti ir atraišioti apikaklę, lyg jį būtų jį smatgus. Paskui skerečiodamas rankomis, kreipdamasis į neskaicičius nusprendimo teisėją ir rodydamas pirštu į skaičius nusprendimą teisėją, jis pratarė: — Jį pasakė mane reikiant pakarti.

— Kas tokia ji? — tvirtu balsu paklausė skaitęs nusprendimą pirminnikas. Visi nusišypojo, slėpdami savo šypsena ūstose ir popieruose, o Janssonas atkišo pirštą į pirminniką ir piktai, kaip iš pasalų, atsakė:

— Tu!

— Na?

Janssonas vėl nukreipė savo akis į tylinį, susilaikomai besišypojančią teisėją, kurį jautė esant draugą ir žmogų, nepridėjusį piršto prie nusprendimo, ir pakartojo:

— Jį pasakė mane reikia karti. Manęs nereikia karti!

— Išveskite kaltinamąjį.

Bet Janssonas, norėdamas įtikinti, suspėjo dar kartą tvirtai pakartoti:

— Manęs nereikia karti.

Jis atrodė nei šoks nei toks, turėdamas tokį mažutį piktą veidą, kuriam jis veltui stengėsi priduoti svarbos, kad net palydovas kareivis, nesilaikydamas įsakytinu, veddamas jį iš salės pasakė jam pašnibždomis:

— Na ir kvallas tu, berneli.

— Manęs nereikia karti, — užsišpyręs pakartojo Janssonas.

— Iškęs kaip reikiant, pasispaudyti nesuspėsi.

— Na, na, nutilk! — piktai tarė kitas kareivis, bet pats neiškentęs pridūrė:

— Irgi plėšikas! Už ką, sąkyk, žmogaus vėle pražudei? O dabar ir pakabosi.

— Gal pasigailės? — tarė pirmasis kareivis, kuriam gailia buvo Janssono.

— Na jau! Tokiems dovanoti ... Na, gana kalbėti. (Bus daugiau.)

ip ir
ėdint
scip-
is
tyti.
ngieu
epty-
punk-
e at-
rmas
e. Jo
trybi-
de
gesta
o ek-
trod
u be-
avimo
neap-
skrai-
skūka
-
punks-
iu iš-
pinc-
ejo l-
chni-
tobu-
teng-
a oy-
s ek-
doro-
kamo
omet
ars-
jovė
me-
lima
lokš-
li sa-
s, to-
k, ku-
kams,
ne ir
rodys
nis
nygas
ngio-
skelės
kad
š bai-
tai
men-
atyti
tave
jam
aip ji
pren-
isvei-
nda-
klaty
siapie
vie-
baig-
ai, ra-
širi-
ati pa-
avono
s vel-
s.)
ra-
t bus
us pa-
ramin-
baus-
ryžimu
u teisė
u teis-
ir nu-
ona,
pasitu-
ir nie-
darbi-
Vezent-
etų, be-
vieno
rie pat
o labai
s buvo
ty arti
us dvo-

**KAS KAIP REMIA
LIAUDIES BALSĄ**

Siomis dienomis torontiečiai suteikė Liaudies Balsui tvirtą paramą atsilankydami ir paremami šeimynišką parengimą, kuris buvo ruošiamas laikraščio naudai. Toje gražioje sueigoje ant tyro toro, dalyvavo gražus bursas torontiečių ir net svečių iš Montrealo bei Timminso, kurie tuo laiku svečiavosi Toronte. Iš to parengimo laikraščiu liko \$39.00 pelno. Už tokį gražų laikraščio parengimo rėmimą tariame aci visiems tame parengime dalyvavusiems. Taipgi reikiama padėką to vakaro šeimyniškoms draugėms Kevežienėi ir Barčienėi, bei draugams Kl. Doveikai, V. Strazevičiui ir kitiems už gerą pasidarbavimą.

Iš pavienių per pastarąsias dvi savaites, laikraščiu aukų gauta sekančiai:

Dr. J. J. Butkus, Detroit, Mich., lankėsi Toronte ir prie progos pasveikino Liaudies Balsą \$2.00 auka.

Dr. D. Balaišai, vykdamas į Delhi, pakeliui buvo sustojęs Toronte ir Liaudies Balsą reikalams paaukojo \$1.00.

Dr. J. Nakrošis, Hamilton, Ont., lankėsi Toronte ir laikraščio reikalams paaukojo \$1.00. Draugai Nakrošiai yra atvykę iš Edmontono, kur draugas Nakrošis yra nemažai pasidarbavęs dėl Sūnų ir Dukterų K. L. S. P. Draugijos.

Dr. Fr. Pakalniskienė, Brooklyn, N. Y., prisuntė dvi atnaujintas prenumeras ir \$1.00 aukų, kurią au-

ką suteikė cikagietė drg. N. Šesėlgienė.
Dr. G. Likas, So. Boston, Mass., vėl pasidarbavo dėl Liaudies Balsu prisijungdamas dvi atnaujintas prenumeras.

Per tą patį laiką gauti trys nauji skaitytojai.
Visiems pasidarbavusiems ir aukavusiems, tariame nuoširdų aci.

Administracija

ŠYPSENOS

Reikėjo Matyti Lėkštę

— Tu sakai, kad tavo žmona trenkė tau į galvą su lėkšte. Ar teisybė?

— Taip, ponas teisėjau.

— Bet aš nematau jokių žymių ant tavo galvos.

— Bet teisėjas turėjai matyti, kas atsitiko su lėkšte.

Nebe Tie Laikai

Samdytojas: — Kuomet aš pradėjau dirbti, tuomet visi dirbo ne mažiau, kaip 12 valandų į dieną.

Darbininkas: — Taip, bet dabartiniiais laikais greitai atleidžia iš darbo tokį darbininką, kuriam dienos darbas padaryti reikalinga 12 valandų.

Svarbi Priežastis

Pirkėjas: — Kodel tu turi išpašies ant savo lango obuolių? Juk tu ne obuolius pardavinėjai, o drabužius?

Pardavėjas: — Jeigu ne obuolys, tai ir šiandien drabužiai būtų nereikalingi.

Skaitykite ir Platinkite
LIAUDIES BALSĄ

Iš pirmo žvilgsnio bile kas gali pamanyti, kad ši motina su savo vaikučiais atostogas leidžia kur nors kempėje. Tikrenybėje, tačiau, ji ne atostogas leidžia, o išmesta iš stubos ir gyvena palapinėje prie kelio už kelių mylių nuo Ottawos. Kada Feliksą Lekasą išmetė iš stubos už negalėjimą užmokėti nuomą, kitos stubos negalėjo gauti. Buvo apsigyvenęs su žmona ir 9 vaikais ant aplistos farmos, bet ir iš tenai išvarė. Prisiėjo gyventi palapinėje. Pastaruoju laiku buvo atimta ir pašalpa, kadangi vyras galis dirbti.

“Mūrinė Lietuva”

Sitokius sūkius skelbė smetoniškoji Lietuva, ragindama žmones vietoj medinių namų statyti mūrinius. Bet tie sūkiiai ir buvo palikti sūkiiais. Valstybė visai tada nesirūpino iš kur ir kaip valstietis gaus mūrinių namų statyti plytų. Kas tas plytas pagamins ir t.t. Viskas buvo palikta privačiams biznieriškiems asmenims, neorganizuotai gamybai. Tie vyriausybės raginimai pastatyti “Mūrinė Lietuva” buvo niekas kitas, kaip pakelimas plytų gamintojų pelnų. Plytų reikėjo, bet plytų mažai buvo ir todėl kainos jų kilo. Visai kas kita dėjos Tarybinė Lietuvoj. Ši reikalą vyriausybė paėmė savo žinion ir, visų pirma, kad suteiktus žmonėms mūrinius namus pasistatyti, buvo tuojau pradėta rūpintis plytų gamybos pakėlimu. Štai ką aipe tai “Tarybu-

Lietuva” iš gegužės mėnesio 12 dienos sako:

“Šis pavasaris statybinių medžiagų pramonės stato mižniškus uždavinius. Prasičėjęs statybos sezonas reikalauja tokių kiekių statybinių medžiagos, kokių niekuomet seniau nereikėjo.

“Statybinių medžiagų, pavzdžiui, plytų, čerpių ir panašiai, iš praity metų beveik visai neliuko. Statybinių Medžiagų Pramonės Trestas jau iš anksto numatė šį būsimą trūkumą ir visomis jėgomis stengėsi šią pramonės šaką tiek išplėsti, kad pilnai patenkintų statybinių medžiagų pareikalavimą.

“Nepertraukiamai ėjo praėjusią žiemą visose įmonėse praplatinimo ir rekonstrukcijos darbai.” Ir tų darbų štai kokios buvo pasekmės:

Garliavoje buvo naujai perstatyta ir žymiai padidinta buvusi krosnis, kas pakels gamybos pajėgumą 42%.

Pabaiguose krosnis padidinta ir įmonės pajėgumą pakels 35%.

Kuršėnuose prailginta krosnis pajėgumą pakels 35%.

Naujos plytų krosnys statomos Strelčiuose, Dvarčionyse, Daugėluose, Palėmone, Tauragėje ir daugelyje kitų vietų, kurių čia visų suminėti neleidžia vietos stoka.

Nauja plytinė Rybiškėje (Vilniaus apskr.) per metus gamins po 8 milijonus plytų. Nauja plytinė Rubikiuose (prie Anykščių) gamins po 6 milijonus plytų. Joniškėlyje ir Simne naujos plytinės taipgi gamins po 6 milijonus plytų.

Utenos apskrityje pernai buvo pagaminta tik apie du milijonus plytų, o šiais metais buvo numatoma pagaminti apie 5 milijonus. “Gamyba mechanizuojama, dėl to ir darbas spartės. Plytinės jau turi kuro,” sako Tarybų Lietuva.

Utenos apskrityje buvo numatoma pastatyti dvi kalčines, kurių gamyba būtų buvus apie 600,000 cent. kalčių.

Tarybinė Lietuvoj buvo viskuo rūpinamasi. Kas gerai atlikta, tas buvo iškelta viešumon, kas blogai atlikta, arba kur pasireiškia apsileidimas taipgi buvo kelinama viešumon. Niekas nebuvo slepiama. Plytinių reikalų apsileidimas buvo pasireiškęs Zarasų apskrityje ir apie tai “Tarybų Lietuvoje” buvo rašoma:

“Zarasų apskrities ribose viso yra 15 lauko tipo plytinių su vidutine metine gamyba apie 1 mil. plytų. Pasiruošimas stovi vietoje. Nieko gero nepadarėta. 8 plytinės buvo buožių rankose, kurios šiais metais nuo gamybos atsiskė. Likusios septynios plytinės apsiėmė gaminti pagal vykdomojo komiteto planą.” Toľiau reikiama kritika tiom, kurie tuo reikalu ėrūrėjo pasirūpinti, bet nieko kurybinio neatliko.

Ukmergės apskritįj darbas buvo paruoštas gerai ir apie tai “Tarybų Lietuva”

Pranešimai

Delhi-Tilsonburg, Ont.

Susirinkimas

Sūnų ir Dukterų K. L. S. P. D. G-tos kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks sekmadienį, rugpiūčio 3 dieną, 6 valandą vakare; draugų Tūnylių viešbuty, Delhi, Ont.

Visi nariai ir simpatikai esate kviečiami atsilankyti. Kurių duoklės yra užsilikusios, tai prašomi užsimokėti, nes artinasi darbųmetis (arvestas) ir susirinkimas bus atidėtas ant mėnesio laiko.
A. Galdžiss

rašo:

“Ukmergės apskrities Vykdomojo komiteto vietinės pramonės skyrius jau prieš tris mėnesius pradėjo vykdyti pasiruošiamuosius darbus nedegamos statybos medžiagos gamybai. Laiku buvo sudarytos sutartys su 17 lauko plytinių savininkais, plytinės aprūpintos kreditais. Plytinės jau pradeda gamybinį sezoną. Sutvarkytos pašūriės plytomis krauti, atremontuoti presai, pataisytos krosnys. Pagal paruoštą planą, apskrities 18-ka plytinių šiemet pagamins iki 4,072,000 plytų. O seniau per metus pagamindavo iki 900,000 plytų.”

Toľiau plačiai aprašo, kokio plytinė kaip pagerinta, kiek kurioje padaugės darbininkų skaičius, kiek kuri pagamins, kokiose sąlygose ir t.t. Ir taip aprašoma ne viena kuri apskritis, bet kiekviena Lietuvoje esanti ir naujai statoma plytinė.

Visa tai rodo, kad Tarybinėje Lietuvoje buvo tvirtu žinganiu einama nuo smietoniškų tuščių frazių, prie socialisintų darbų. Ir tai ne vien tik plytinių reikalu, bet kiekvienos pramonės šakoje, visur, viskas, nuo žodžių prie darbų.

Ar tokia statyba, toks vyriausybės rūpestingumas pakelti pramonę, nemusako, kad sykiu su tos pramonės pakėlimu gerėjo darbininkų žmonių gyvenimas? Žinoma, kad taip. Tą supranta kiekvienas ir tą suprato Lietuvos žmonės. Todėl tai Tarybinėje Lietuvoje visur reikiški toks didelis darbo žmonių entuziazmas. Vienok prieš tuos ryškius faktus užsimerkia pro-fašistinė amerikios lietuvių spauda, kaip Naujienos ir Keleivis, ir veidmainingai skelbia žmonėms, kad tada Lietuva buvusi pavergta, o dabar, naziams Lietuva pavergus, esą Lietuva išvadauta iš po pavergimo.

J. R. ROBILLARD

Generalis Kontraktorius

Tel. YORK 1429

676 MOFFAT AVE.

VERDUN, QUE.

Statau naujus, taisau ir perstatau sulig pagaldavimo visokius namus.

Tel.: CRescent 4334

DR. DORA GORDON

DANTU GYDYTOJA

Kalba Lietuviškai

Valandos: 10-12 val. ryto, 2-6 val. p.p. ir 7-9 val. vak.
5136 PARK AVE. MONTREAL, QUE.

Tel. PL. 9659 Gyy. DO. 5947

Advokatas

J. M. Rosenfeldas

Kalba Lietuviškai

Atlieku visus teismų pataravimus, parūpinu pilietiškes dokumentus, įgaliojimus, morgičius ir kt.
26 St. James St. E. Kamb. 26-
MONTREAL, QUE.

Tel. HA. 8477

Dr. J. O. Villeneuve

Venericnių Ligų Specialistas

Gydo siphilį, gonoreą ir tikrina kraują.

Ofiso valandos: 1 iki 9 v.v.
1107 ST. DENIS STREET
MONTREAL, QUE.
Netoli Dorchester St.

Tel.: LA. 4441

Daktaras H. Rosenfeld'as

Oficialus M.L.S.D.P.D. ir D.L.K.V.N.P.D. Gydytojas

KALBA LIETUVISKAI

Valandos: 2-4 val po piet, 7-8 val. vak. ir sulyg susitarimo
4539 PARK AVE. MONTREAL, QUE.

Tel.: DO. 1000

DO. 2500

Valandos: 4-5 po piet

ir sulyg susitarimo

Daktaras Rabinovičius

Chirurgas Specialistas

Turiu savo ligoninę, egzaminuoju ir gyduu įvairias ligas. Darau visokias operacijas ir peršvietimus (X - Rays). Vytauto Klubo ir M.L.S. ir D.P.D. nariams pagimta kaina.
201 ST. JOSEPH BLVD. WEST, MONTREAL, QUE.

Tel.: VA.5370

Harry R. Ranks Company

GRABORIUS.

Patarnauju mieste ir apylinkėse be ekstra mokėsčio, įskaitant Hamilton ir Whitby
Laidotuvės net \$55.00 pigumo
455-457 QUEEN ST. W. TORONTO

APDRAUDIMAS

TURTO — AUTOMOBILIŲ — GYVYBES — ir t.t. Pilietybės Dokumentų Išėmimas

O. K. JOHNSON ir KO.

WA. 1403
TORONTO

51 Gerrard St. West
PRIE BAY STRYTO

Liaudies Balso

PIKNIKAS

ĮVYKS

Sekmadienį, Rugpiūčio (August) 10 d.

WESTONE

(Prie Draugų Masių Farmos)

PIKNIKAS BUS VISAIS ATZVILGIAIS ĮDOMUS, SU ĮVAIRIAUSIAIS PAMARGINIMAIS

Kviečiame Visus Atvykti

PIRMAS TROKAS IŠEIS 1-ą VAL. PO PIETŲ, NUO 160 CLAREMONT

RENĖJAI